Folia Magazine

weekblad voor HvA en UvA nr.02 04/09/2013

Wachten op een ramp

Studenten bij het Korps Nationale Reserve

(advertentie)

Hogeschool van Amsterdam

FLOOR - HET NIEUWE SEIZOEN

HVA COLLEGECAFÉ

Iedere maand een spreker die zijn of haar actuele boek, programma, onderzoek, film, mening of column toelicht.
Vragen staat vrij. Napraten met borrel.

FLOOR EXPO

20 september tot 1 november i.s.m. CBK Amsterdam: fototentoonstelling **DE EERSTE OOSTERPARKSTRAAT, BEELD VAN EEN STRAAT**.

13 november tot 20 december: fototentoonstelling **PASSIE**. Portretten uit de bekende Folia-rubriek.

DEBAT

Woensdag 16 oktober: **TOETSEN EN STUDIESUCCES**. Experts van binnen en buiten de HvA over toetsen en beoordelen in het hoger onderwijs

November: **AAN HET WERK?!** Hoe staat het met de werkloosheid onder pas afgestudeerde jongeren? Met gratis sollicitatie-advies!

Maart 2014: Evenement naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen.

SYMPOSIUM

Vrijdag 11 oktober: **10 JAAR ONLINE STADSGEHEUGEN**. Met onderzoekers van de HvA en de UvA,
het Amsterdam Museum en medewerkers van 'online geheugens'.

DE VISIEFABRIEK

Iedere zes weken organiseert **DE VISIEFABRIEK** bij FLOOR een spraakmakende lezing
over diversiteit in de breedste zin van het woord.

FILM

Donderdag 15 oktober: **STUDENTS THAT MATTER FILMFESTIVAL**.
Bekroonde films over vluchtelingen. Met eten en muziek.
I.s.m. Movies that Matter en UAF.

VERDER:

Donderdag 3 oktober:
FINALE VAN DE RESEARCH BATTLE

Vrijdag 8 november:
DAG VAN DE DIALOOG

Maandag 9 december:
HET GROTE HVA-UVA DICTEE (in de Aula van de UvA)

Kijk op WWW.FLOOR.HVA.NL voor meer info en nieuws.

CREATING TOMORROW

inhoud #2

Aanwas 6

Honderden jonge en onbedorven eerstejaars overspoelden de stad. Een impressie.

Oproephelden 12

Bij het Korps Nationale Reserve kún je ingeschakeld worden als er een grote ramp plaatsvindt. En tot die tijd: vooral veel oefenen.

Creatief op een stokje 18

Twee meiden begonnen een ijsjesfabriek. Nu zie je hun Melt-ijsjes steeds vaker opduiken.

Fietsen met Paul Doop 22

Nog net voor hij zijn vertrek aankondigde nam Paul Doop, huisvestingsbaas van UvA en HvA, ons mee op de fiets langs oude en nieuwe gebouwen.

en verder

de week/het moment/navraag 4-5 passie 11 opinie 16-17
Robbert Dijkgraaf 17 objectief 20-21 overigens 27 Folia vond 28
promoties/hora est/Hadjar Benmiloud 29 Folia maakt kennis 30-31
Alie Boudount 33 prikbord 34-35 wasdom 36-37 stage 37
toehoorders 38 de lezer/deining 39

redactioneel

Dagboek

Als ik het me goed herinner, leerde ik Alie Boudount kennen ergens in 2002 bij de gebedsruimte in de Leeuwenburg. De ruimte was omstreden. Moslimstudenten wilden graag binnen school kunnen bidden en het bestuur wilde dit niet faciliteren. Ik was Alie eerlijk gezegd vergeten, totdat hij me iets meer dan een jaar terug aansprak. Ik had net een debat over de islam geleid bij leercentrum Floor en hij was een van de bezoekers.
Automatisch keerden we terug naar die periode en spraken we over 9-11, de moord op Fortuyn en de situatie in de wereld. Een zeer heftige periode in de Nederlandse geschiedenis, en ook zeker in die van de Hogeschool van Amsterdam. Hij vertelde me dat hij in die tijd een soort dagboek had bijgehouden over de woelige tijd die de maatschappij in het algemeen en hijzelf in het bijzonder meemaakten. Vanaf deze week kunt u met hem terugkeren naar die periode en lezen wat hij als student meemaakte. Ik heb twee afleveringen mogen lezen en kan u verzekeren dat het zeer interessant is.

Jim Jansen, hoofdredacteur *Folia Magazine,* jim@folia.nl, @jimfjansen (twitter)

de week

Waar een schandaal al niet goed voor kan zijn.

Kosten noch moeite waren gespaard: een exquis dinerbuffet, cabaret-optredens, livemuziek onder meer van – jawel! – volkszanger Peter Beense. Maar zelfs de karrenvrachten Magnums, Twix- en Snickersijsjes die werden binnengereden konden niet voorkomen dat het twintigjarig lustrumfeest van de HvA in de Passenger Terminal vorige week een wat bittere bijsmaak had. 'Fusie UvA en HvA mislukking', kopte *Het Parool* een dag ervoor. Het voornaamste doel van de bestuursfusie – intensieve samenwerking op onderwijsgebied – is nooit behaald, stond in de krant. Belangrijkste oorzaak: het dedain waarmee de UvA de hogeschool het afgelopen decennium tegemoet trad. 'We waren het domme neefje dat mee moest de wijde wereld in,' zo verwoordt een betrokken HvA-bestuurder achteraf het gevoel. HvA-medewerkers klaagden onder andere over de mindere kamers die zij in het Maagdenhuis kregen toegewezen. Je kan nog zo veel ijsjes uitdelen, memorabel wordt de opening van het collegejaar natuurlijk pas met een goed schandaal.

Toeval of niet, diezelfde week liet vicevoorzitter van het collegebestuur Paul Doop weten dat hij de organisaties verlaat. Doop vertrekt naar Den Haag, alwaar hij als bestuursvoorzitter aan de wieg staat van een andere fusie: die van het Medisch Centrum Haaglanden en het Bronovo Ziekenhuis. Dat is extra zout in de wonden van de HvA, waar hij geliefd was om zijn praktische houding. Over een mogelijke opvolger wordt gespeculeerd. 'Vast iemand die gepromoveerd is op een of ander random onderwerp en erg universitair gericht is,' liet CMR-voorzitter Sebas Veeke ietwat rancuneus weten. En daarmee lijkt het moddergooien tussen universiteit en hogeschool officieel begonnen.

Niet dat de gloednieuwe eerstejaars daar veel van mee zullen hebben gekregen. Die hadden het

foto Bas Uterwijk

Kosten noch moeite werden gespaard bij de viering van het twintigjarig lustrum van de HvA. Op de dansvloer was het soms wat rustig, maar een enkeling liet zich daardoor gelukkig niet weerhouden.

ongetwijfeld te druk met de introductieweek, waar ze kennismaakten met hun studie, met elkaar en met Amsterdam. Maar alle schuimparty's, kroegentochten en dronken tongzoenen ten spijt; er zal gestudeerd moeten worden dit jaar. De eeuwige student, die bestaat niet meer. Haal je de BSA-norm in het eerste jaar niet, dan lig je eruit. En studenten van het Amsterdam University College hebben het nog wat zwaarder: die kunnen ook daarna nog zonder pardon worden weggestuurd.

Maar niet getreurd, er is leven na de universiteit. Levende bewijs is fraudeur en voormalig hoogleraar Diederik Stapel. Twee jaar nadat zijn grootschalige wetenschapsfraude naar buiten kwam, is hij het mea culpa-stadium voorbij. Hij schreef zich in als zzp'er en is vanaf nu in te huren als chauffeur, met wie je een goed gesprek kunt voeren. Zinritten noemt hij dat. Waar een schandaal al niet goed voor kan zijn.

Gijs van der Sanden

28 augustus 2013

tweet van de week

Sywert van Lienden
@Sywert

Hoop dat blablacultuur en topsectorenfocus ook vertrekt RT @UvA_Amsterdam: Paul Doop verlaat College van Bestuur UvA http://bit.ly/18ZRFiX
https://twitter.com/Sywert/

het moment

Medezeggenschapspartijen, studieverenigingen en de Centrale Studentenraad (CSR) hebben maandagochtend vroeg op de bètafaculteit van de UvA een spandoek opgehangen met de tekst 'Vrije Universiteit Amsterdam. Welkom op de VU'. Ook werden er flyers uitgedeeld. Doel van de actie is studenten bewust te maken van de gevolgen van de voorgenomen bètafusie. CSR-voorzitter Sam Quax: 'We zijn erg bezorgd over de financiële kant en de implicaties voor de onderwijskwaliteit. We vinden de redenering dat één groot instituut leidt tot meer publicaties en dus meer geld onvoldoende.' ||| tekst Peter Boek / foto Bas Uterwijk

navraag Louise Gunning

De samenwerking tussen de UvA en de HvA is mislukt. Althans volgens een artikel dat vorige week verscheen in *Het Parool*. Voorzitter van het College van Bestuur van beide onderwijsinstellingen Louise Gunning reageert.

Tijdens de opening van het hogeschooljaar zei u de HvA niet te herkennen in het artikel. Wat klopt er volgens u niet aan?
'Het geschetste beeld is niet actueel. Er worden alleen oud-bestuurders geïnterviewd.'

Dus u vindt de samenwerking tussen de HvA en de UvA geslaagd?
'Juist de afgelopen vijf jaar is er een veel verbeterd. Zo is het Medialab een prachtig voorbeeld van een project waarin de UvA en HvA intensief samenwerken. Bovendien worden veel diensten nu gemeenschappelijk bekostigd, daardoor blijft er meer geld over voor onderwijs.'

In het artikel staat dat het aantal doorstromers van de HvA naar de UvA vijf jaar geleden laag was, namelijk rond de zeven procent. Is dat aantal gegroeid?
'Een hbo-studie is een opleiding op zich, het is niet de bedoeling dat alle hbo'ers naar de universiteit doorstromen. Het is wel zo dat van de hbo'ers die doorstromen inmiddels meer dan de helft van de HvA komt. Maar wat veel belangrijker is, is dat deze doorstromers hun opleiding aan de UvA vervolgens succesvol afronden. Daar hebben we vooruitgang geboekt.'

De SP heeft naar aanleiding van het artikel Kamervragen gesteld over een eventuele beëindiging van de samenwerking. Is dat een optie?
'Nee. Dat zou doodzonde zijn. Het is zo waardevol om samen te werken in plaats van met elkaar te concurreren. Ik maak me ook geen zorgen. Ik neem aan dat Minister van Onderwijs Jet Bussemaker het verkeerde beeld over de samenwerking gaat rechtzetten.' ||| Hagar Jobse

Eindelijk los mét papa en mama

Voor veel scholieren een droom, voor menig ouder een nachtmerrie: tijdens de Intreeweek laten eerstejaarsstudenten zich de zojuist verkregen vrijheid goed smaken. Maar uiteindelijk zijn ze óók wel van plan te gaan studeren. ‘We zijn heus niet zulke zuiplappen hoor.’

tekst Peter Boek / foto’s Bram Belloni

‘Kom, kinderen, volg mij,’ roept een begeleider van de Intreeweek op autoritaire toon. In de Oudemanhuispoort hebben zich net de groepen kersverse studenten, voor het eerst los van het ouderlijk gezag, bij hun nieuwe ‘papa’s’ en ‘mama’s’ gevoegd. De oudere-jaars die deze rol op zich nemen doen zich in het begin nog iets strenger voor dan ze zijn. ‘We moeten eigenlijk het goede voorbeeld geven, maar meestal is aan het eind van de week een aantal papa’s en mama’s net zo dronken als de studenten die ze begeleiden.’
Desondanks hebben de studenten zich keurig gedragen. ‘Op wat groepsincest na is er eigenlijk niets geks gebeurd,’ aldus papa Robert van Kooten. ‘De week draait vooral om gezelligheid en daar zijn studenten van nature goed in. >>

Jupiler

Dag 1, lunch op de Nieuwmarkt. Reden piramide onbekend

Dag 4, studentenbeurs: ontmoetings-ballenbak van Studenten Pastoraat Amsterdam

Dag 2, tijdelijke slaapruimte USC

Begeleider zijn brengt wel wat met zich mee! Je moet net als echte ouders je kroost goed in de gaten houden als ze op de fiets zitten en ze allemaal de goede kant op sturen, zonder dat ze worden overreden door een tram.'

HET GAAT DIK WORDEN

De opkomst tijdens de Intreeweek was groot: 3600 nieuwe studenten hebben een week lang fietsend en feestend Amsterdam leren kennen. De eerstejaars werden in tweehonderd groepen ingedeeld, over het algemeen met studenten van hun eigen studie. Ze bezochten overdag locaties verspreid over heel Amsterdam en 's avonds bars, clubs en feesten.

De eerstejaars vonden het festival en feest in het Westerpark erg geslaagd: 'Ze zetten hier echt een toffe line-up neer op een vette locatie!' aldus een duidelijk aangeschoten eerstejaars met zes bier in zijn handen. Om daar aan toe te voegen: 'Als ik dit zo zie gaat mijn studententijd echt dik worden, zo veel mooie meiden lopen hier rond!' Ook de organisatie was tevreden. 'We hebben hier een jaar keihard aan gewerkt, dus het is leuk om de positieve reacties van studenten te horen,' zegt commissielid Nina van Rijn. 'De Intreeweek blijft veel studenten nog lang bij, dus het is leuk als alles dan ook vlekkeloos verloopt. Het weer zat ook nog eens mee.'

Het academisch jaar is maandag officieel geopend in de Aula van de universiteit aan het Spui. Naast feesten zullen de studenten immers ook moeten studeren. 'We zijn heus niet zulke zuiplappen hoor,' aldus een studente, 'we willen alleen maar van het leven genieten! Studeren hoort daar ook wel bij.'

Dag 1, Nieuwmarkt; lunch en het opdrachtenspel Crazy 88

Dag 2, Pubnight: Dansen bij Jansen

Dag 4, studentenbeurs: UvA-jassen aanpassen op de dames-wc

Dag 2, Pubnight: sociëteit Unitas; leden en gasten tijdens Full Moon-blacklightparty

De bekende gele tassen

Dag 4, studentenbeurs

(ingezonden mededeling)

Nog geen fiets?

Kom naar de wekelijkse ASVA fietsverkoop!

Een fiets in Amsterdam is vrij cruciaal. De tram is voor toeristen en daar wil je als student in Amsterdam niet mee geassocieerd worden. Voor je studentenleven is een fiets ook onmisbaar om naar alle colleges en feesten te gaan. Gelukkig verkoopt ASVA elke week de goedkoopste legale fietsen van Amsterdam.

Elke donderdag kun je bij ASVA een fiets kopen. Voor €60,- (exclusief ASVA-lidmaatschap van €15,-) heb je een degelijke stadsfiets. Je krijgt vier weken garantie op de grote onderdelen. Je kunt je fiets online reserveren en betalen en daarna ter plekke komen uitzoeken.

Bestel je fiets via
www.ASVA.nl/fietsen

fotografie: Vera Duivenvoorden

ASVA studentenunie

passie

Luge

BERRY PLASMAN (35, webmaster HvA) leeft van afdaling naar afdaling met zijn luge.

'Je moet ballen van staal hebben als je aan luge wilt doen. Je gaat plat liggend op een soort lang metalen skateboard van een berg af. Gewoon op de autoweg, soms met 120 kilometer per uur. Dat kan enorm misgaan. Er zijn al meerdere mensen overleden tijdens een afdaling. Bang ben ik niet. Wel bewust van het gevaar. Je kan op een auto klappen, de bocht uitvliegen. Dan is het einde verhaal. Daarom ben je extreem geconcentreerd bezig. Iedere spier in je lichaam is aangespannen. Remmen doe je met je schoenen. Daar zitten autobanden onder. Soms stijgen de rookwolken op als je hard af moet remmen. Mijn beste ervaring was vorig jaar toen ik vroeg in de ochtend de Grimselpas afdaalde in de Zwitserse Alpen. De zon kwam op en de straten waren leeg. Ik kon aan een stuk door met een bloedgang naar beneden rammen. Het was de eerste keer dat ik meer dan honderd kilometer per uur ging. Pure euforie is wat je dan voelt. Toen ik beneden aankwam, heb ik minuten staan trillen van de adrenaline die door mijn lijf pompte. En dat is enorm verslavend. Als ik dit niet zou kunnen doen, zou ik helemaal gek worden. Ik leef van afdaling naar afdaling. Deze zomer reisde ik drie weken met vrienden door Europa, en doe ik mee met het wereldkampioenschap luge in Frankrijk. Ik doe er alles aan om sneller te kunnen, eet borden vol met pasta. Want hoe meer je weegt, hoe sneller je gaat.' ||| tekst Eva Rooijers / foto Fred van Diem

Check www.foliaweb.nl/foliavond/berry-plasman voor filmpjes van Berry.

Het burgerleger

Bij rampen staan ze voor ons klaar: het Korps Nationale Reserve. Tot die tijd zijn de reservisten vooral druk met evenementen als de Nijmeegse Vierdaagse of Prinsjesdag, en, vooral, heel veel oefenen. ‘De spanning die je mist in het dagelijks leven kan je hier vinden.’

tekst Eva Rooijers / foto’s Daniël Bosschieter

De vader van Timothy Dingeman (26) is aan het werk bij de vrijwillige politie als op zondag 4 oktober 1992 een Boeing 747 neerstort op twee flats in de Bijlmer. Als een van de eersten is hij ter plaatse om hulp te verlenen. Omdat zijn vader niet thuiskomt na zijn dienst gaan Timothy en zijn moeder op de fiets naar hem op zoek. ‘Ik zag al die vlammen. Dat maakte enorm veel indruk.’ Zijn vader bleek zelf niet in gevaar, maar was non-stop aan het werk. ‘Ik ben heel trots op mijn vader dat hij toen heeft kunnen helpen. Als er nu een ramp in Nederland gebeurt, wil ik ook hulp kunnen verlenen.’

Dat is de reden dat Dingeman, student kunstmatige intelligentie aan de UvA, zich drie jaar geleden aanmeldde bij het Korps Nationale Reserve. De Natres, zoals ze het zelf noemen, bestaat uit burgers, niet uit beroepsmilitairen. Hun officiële taak is het bewaken en beveiligen van het eigen grondgebied. Reservisten kunnen worden ingezet bij rampen, grote evenementen als de Vierdaagse van Nijmegen en bij ceremoniële activiteiten als Prinsjesdag. Ook bieden ze ondersteuning bij het bewaken en beveiligen van militaire transporten, energiecentrales en ontruimde gebieden. Maar omdat rampen en militaire operaties op Nederlands grondgebied schaars zijn, betekent het lidmaatschap van het Korps Nationale Reserve vooral veel oefenen.

SCHIETEN & SCHOONMAKEN

Dat oefenen gebeurt bijvoorbeeld op de heide nabij Arnhem. Daar hoort ook het schrobben van toiletten bij, het lopen van lange marsen met volle bepakking totdat de vellen aan de hielen hangen en het trainen op het gebruik van hun vuurwapen. Dat is de Diemaco C7, een geweer waarmee zowel automatisch als semi-

‘Het is wel een mannenwereldje’

automatisch kan worden geschoten. Dat wapen moet na een trainingsweekend ook weer schoon worden gemaakt. Dit gebeurt deze dinsdagavond in een grote loods op het terrein van de marinekazerne achter het Scheepvaartmuseum. Daar halen de vier pelotons van de Charliecompagnie van het Amsterdamse Korps Nationale Reserve hun geweer uit elkaar en poetsen ieder onderdeeltje nauwkeurig. Op twee vrouwen na is de loods gevuld met mannen. Van jonge, gespierde exemplaren tot oudere heren met borstelsnorren, bij wie het uniform iets strakker om de buik spant.

‘Bij de Natres zitten studenten, timmermannen, mensen uit het zakenleven, oud-militairen, van alles dus,’ zegt Hüsnü Tas (24). Zelf volgt Tas de master Forensic Science aan de UvA. Tijdens de Intreeweek zag hij een promotiestandje van het Korps Nationale Reserve. ‘Daar mocht je een magazijn leegschieten,’ zegt hij met twinkelende ogen. ‘Dat vond ik heel vet. Later keek ik op de website. Het leek me wel aantrekkelijk. Ik hou ervan om actief te zijn. Van negen tot vijf achter een bureau zitten, is niks voor mij.’ Hij meldde zich aan, doorstond de selectie, waar een medische en psychologische test onderdeel van uitmaken, en is nu zo’n anderhalf jaar reservist. ‘De spanning die je mist in het dagelijks leven kan je hier vinden.’

Hij vertelt het terwijl hij kruitslijm uit de loop van zijn geweer schrobt. Een iets minder sexy klusje. Tas heeft er geen probleem mee. ‘Het gaat om je eigen wapen. Als je dat niet goed schoonmaakt, werkt het niet. Dat kan levensgevaarlijke situaties opleveren. Dus je doet het ook voor je eigen veiligheid.’

Niet dat de veiligheid van de twee studenten tijdens hun carrière bij de nationale reserve ooit echt in het geding is geweest. Tijdens oefenin-

Timothy Dingeman (l) en Hüsnü Tas

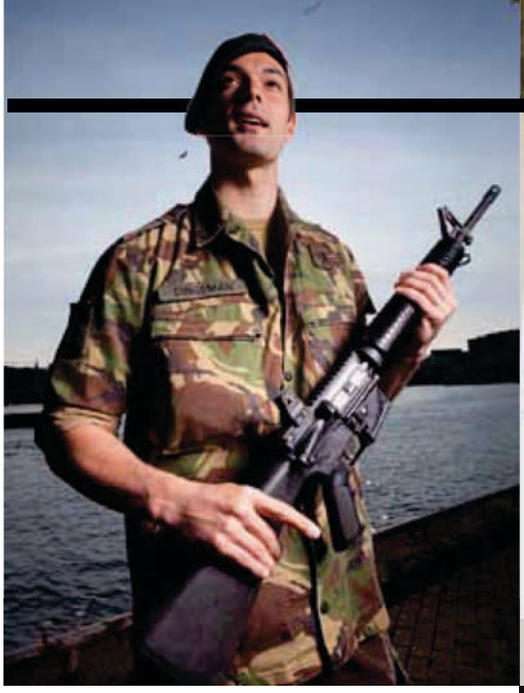
gen hebben ze wel al meerdere malen het leven gelaten. *Tas*: 'Ik moest laatst met een buddy een poort bewaken. Er kwamen twee gasten aan die netjes hun pasjes lieten zien, dus wij lieten ze door. Vervolgens beschoten ze ons en gooiden ze handgranaten. Het bleek dat die granaten en het pistool zichtbaar uit hun jasje hingen. Die hadden we over het hoofd gezien. We keken alleen naar de pasjes. Niet zo scherp.' Tas schudt zijn hoofd en lacht om zijn eigen fout. *Dingeman*: 'Het is juist goed om fouten te maken. Daar leer je van.'

VOOR SPEK EN BONEN

Een oudere reservist roept vanaf een andere tafel naar Dingeman: 'Je bent zeker helemaal in je element, Face!' Dingeman die net aan het uitleggen is wat voor sportieve activiteiten hij allemaal onderneemt bij de Natres – twintig meter abseilen, survivalruns, triatlons, touwhindernisbanen – grinnikt. De bijnaam Face heeft hij te danken aan zijn looks. Hij is ook internationaal model en nam deel aan het televisieprogramma *The Face* waarin modellen proberen de wereldtop te bereiken. Het is ook een verwijzing naar een van de hoofdrolspelers uit *The A-Team*. 'Mijn groep heet de A-groep. We hebben ook een Murdoch en een BA, die is heel gespierd. Mijn bijnaam is Face, omdat dat de knappe is.'

'Zonder bevel mogen we niets doen'

Tijdens de inhuldiging mocht Dingeman als een van de weinige reservisten in het erecouloir op de Dam staan. 'Toen maakten ze wel grappen dat ik was uitgekozen omdat ik in *The Face* heb gezeten. Maar ik heb dat jaar aan veel oefeningen meegedaan en heel goed gepresteerd tijdens de sportevenementen. Dat is belangrijker.'
Even later moet Dingeman het weer ontgelden als hij vertelt dat je na het vuren je wapen met olie inspuit. 'Hij niet hoor. Hij spuit zichzelf in met olie na het vuren,' zegt een medereservist die achter hem langsloopt. 'Zat je nou aan mijn kont?' reageert Dingeman. Hard gelach. 'Ja, het is wel een mannenwereldje,' zegt Dingeman. *Tas*: 'De sfeer is heel relaxed. Maar als het moet zijn we heel serieus.' Dingeman vertelt dat de man die de grap over de olie maakte een veteraan is die in Libanon heeft gediend. 'Die heeft wel wat meegemaakt.'
Beide studenten hebben gespeeld met het idee om beroepsmilitair te worden, maar kozen toch voor een universitaire opleiding. 'Na mijn eindexamen heb ik het serieus overwogen. Maar ik wilde meer zekerheid, dus besloot ik toch om te gaan studeren,' zegt Tas. 'Ik zou alleen voor Defensie willen werken als ik er iets met mijn master kan doen.' Toen Dingeman een langstudeerboete boven het hoofd hing, overwoog hij te stoppen met zijn studie en de opleiding tot militair vlieger te doen. Maar toen die boete van de baan was, besloot hij zijn universitaire

opleiding af te maken. ‘Als militair kan je uitgezonden worden. Ik zou niet zo lang van huis weg willen blijven.’
Hebben ze nu niet het gevoel voor spek en bonen mee te doen? We worden weleens in het echt ingezet, werpen ze tegen. Tas heeft vorig jaar een dag voor Koninginnedag een gebied bewaakt in Veenendaal waar de koningin langs

‘Jammer als wij niet worden opgeroepen. Je bent toch continu aan het trainen’

zou komen. ‘We moesten voorkomen dat gemotoriseerde voertuigen het stadscentrum binnen zouden dringen, vanwege de aanslag die Karst Tates in 2009 in Apeldoorn pleegde.’ Dingeman heeft in Duitsland geholpen bij het bewaken van een militair transport. En in het dagelijks leven heeft hij meerdere malen EHBO kunnen verlenen. ‘Ik heb bij de Natres veel geleerd over EHBO.’
Maar hulpverlenen bij een grote ramp, zoals zijn vader deed, dat heeft Dingeman zelf nog niet kunnen doen. ‘Natuurlijk hoop je niet dat het zo fout loopt. Maar als er zoiets gebeurt, is het wel heel jammer als wij niet worden opgeroepen. Je bent toch continu aan het trainen. Neem het Turkse vliegtuig dat neerstortte bij Schiphol. Toen stond iedereen klaar om te helpen, maar werd er geen bevel gegeven om hulp te verlenen. En zonder bevel mogen we niets doen. We kunnen niet ons pak aantrekken en de held gaan spelen.’

Tas en Dingeman maken hun wapen schoon.

Natres

Het Korps Nationale Reserve (Natres) maakt sinds 1948 deel uit van de Koninklijke Landmacht. Hoofdtaak van het korps is het bewaken en beveiligen van het Nederlandse grondgebied. Het korps bestaat uit circa drieduizend actief dienende reservisten, verdeeld over drie regionaal georganiseerde bataljons. Hüsnü Tas en Timothy Dingeman zijn ingedeeld bij het 20 Natresbataljon dat onderdeel uitmaakt van de Luchtmobiele Brigade. Het Bataljon bestaat uit zes compagnieën. Deze eenheden zijn gelegerd binnen Utrecht, Noord-Holland en Zuid-Holland. Reservist ben je naast een studie of een baan. Je ontvangt wel salaris. Meer informatie vind je op www.knatres.nl.

op de tong

foto Sandra Hazenberg

Abyssinia

Jan Pieter Heijestraat 190 (West)

Eigenlijk per ongeluk komen wij bij Abyssinia, een restaurantje aan de Overtoom. In OT301, aan de overkant, blijkt de keuken gesloten. De stap naar Afrikaanse sferen aan de andere kant van de straat is snel gezet, aangezien de menukaart naast het raam laat zien dat er volop keus is voor de vegetariër en dat de prijzen redelijk zijn. Bij binnenkomst vertoef je onmiddellijk in Afrikaanse sferen, voornamelijk door de lekkere deuntjes en de belachelijk hoge temperatuur. Na plaats te hebben genomen in de comfortabele rieten stoelen, werpen we een blik op de menukaart. We gaan voor de Engudaye Bebeg (lamsvlees, champignons en groenten) en Engudaye Ye Zom (pittige champignonsaus en groenten, beide gerechten geserveerd met Injera, salade, Azifa en warme linzensaus). Injera is een soort pannenkoek, wat verklaart waarom nergens bestek te vinden is. Na iets te lang wachten wordt het eten geserveerd, bij elkaar op een schaal die in de rieten mand tussen ons in wordt geplaatst. Het is even wennen: met je handen eten en geen idee hebben welk prutje nou van wie is. Maar de smaken zijn goed, zeker in combinatie met Afrikaanse wijn en quinoabier. Het mocht wel wat pittiger wat ons betreft. De nagerechten klinken goed dus we besluiten nog even te blijven en kiezen 'ijs speciaal' (met gemalen noten, honing en slagroom) en 'Africana' (in likeur geflambeerde banaan met chocoladesaus en slagroom). Het ijs is erg goed en de banaan heeft een bijzondere smaak, al vindt een van ons het iets te zoet. Met een rekening van € 40,- vonden we het prima eten, wat vooral te danken is aan de bijzondere sfeer en de vriendelijke mensen. Maar de volgende keer wordt het toch OT301. Anne Turan

Folia Magazine ontvangt graag je restaurantrecensie en vergoedt bij plaatsing tot € 50,-. Maximaal 270 woorden, kaders zijn welkom, maar niet verplicht. Mail je recensie naar redactie@folia.nl. Stuur de originele bon naar *Folia Magazine,* t.a.v. Stephanie Gude, Prins Hendrikkade 189b, 1011 TD, A'dam.

RECEPT INJERA

Meng 80 g teffmeel met 0,5 l water in een kom. Doe er een theedoek over en laat drie dagen staan. Het deeg gaat fermenteren, wordt zuur en krijgt bubbels. Naar smaak zout toevoegen. Neem een grote koekenpan en laat deze matig warm worden met een beetje olie. Bedek de bodem van de pan met een dikke laag beslag. Het beslag moet langzaam opwarmen. Wanneer de onderkant makkelijk loslaat en de bovenkant 'droog' is, de injera uit de pan halen. Injera bak je aan één kant.

KOFFIECEREMONIE

In Abyssinia kun je elke maandag en dinsdag vanaf 19.00 uur een originele Eritrese koffieceremonie meemaken. Daarbij worden verse koffiebonen geroosterd boven een vuurtje en daarna gemalen. De koffie wordt in een speciale kan met water bereid en uitgeschonken in kleine kopjes. Een koffieceremonie heeft een belangrijke plaats in de Eritrese en de Ethiopische samenleving. Het is de gelegenheid om allerlei zaken te bespreken en contacten te onderhouden.

ABYSSYINIA

Triodos Bank

Abyssynia is de oude naam van Ethiopië. Alem Tesfamicael koos de naam voor zijn eetcafé, dat hij in 1995 begon met financiële steun van de Triodos Bank. Tesfamicael was in 1990 vanuit Eritrea samen met zijn vrouw naar Nederland gevlucht. Nadat hij taalcursussen had gevolgd en zijn horecadiploma had gehaald, kwam hij in aanmerking voor financiering van de ideële bank. Hij bereidt alle gerechten zelf.

Stop de uitverkoop

Universiteit en hogeschool moeten het belang van studenten dienen, niet dat van het bedrijfsleven, betoogt Robert Brand.

illustratie Marc Kolle

Onderwijsinstellingen zijn in rap tempo aan het commercialiseren. In de zoektocht naar nieuwe geldstromen, verkopen hogescholen en universiteiten, ooit intellectuele vrijplaatsen, hun intellectuele autonomie aan de hoogste bieder. Hiermee bevinden we ons op een hellend vlak, waar we snel vanaf moeten zien te geraken. Deze week staat voor veel studenten in het teken van de introductie op de hogescholen en universiteiten, zo ook in Amsterdam. Het is een goed gebruik dat in deze periode studenten kennismaken met het Amsterdamse verenigingsleven, waaronder sportclubs, studieverenigingen en politieke partijen. Op deze manier kunnen studenten een plek vinden waar zij terecht kunnen voor hun hobby's, interesses en idealen.

Als deze verenigingen tenminste beschikken over een dikke portemonnee. De introductieweek is verworden tot een ordinaire melkkoe. Voor een klein marktkraampje van twee bij twee meter met twee personen vragen UvA en VU met droge ogen € 170,- en € 200,-. Een verdubbeling qua prijs ten opzichte van 2010. Natuurlijk zijn wij bij SP-jongerenorganisatie ROOD bereid om een bijdrage te leveren aan de onkosten die worden gemaakt voor zo'n informatiemarkt. Maar een prijsstijging van honderd procent gaat alle perken te buiten.
De toelichting op deze prijsstijging vanuit de UvA was wellicht nog ontluisterender: *'Grote bedrijven nemen geen genoegen meer met een kraampje op een veld. Zij vragen om luxere*

faciliteiten, dus moeten wij daaraan voldoen. Dat betekent dat we hogere prijzen vragen.'
Kortom: wie betaalt, bepaalt. Of wij clubjes ons daar maar even naar willen schikken. Voor ons reden genoeg om te weigeren nog deel te nemen aan de introductieweek.
Dit incident staat niet op zichzelf. Helaas merkt ROOD dat universiteiten en hogescholen in hoog tempo commercialiseren. Onderwijsinstellingen pogen op allerlei manieren alternatieve geldstromen aan te boren en richten zich daarbij tot het bedrijfsleven. Bedrijven worden op allerlei manieren gepaaid, met alle gevolgen van dien.

Wie betaalt, bepaalt

Nu is Nederland nog niet afgegleden tot Amerikaanse toestanden, maar we bevinden ons op een hellend vlak. Zo zijn er twijfels over de relatie tussen de Universiteit van Wageningen en Monsanto, sponsort medicijnfabrikant MSD een omstreden leerstoel farmaceutische geneeskunde op de Radboud in Nijmegen en heeft pensioengigant MN zich ingekocht op de UvA met een leerstoel Pension Economics.
Dat WC-eend vooral WC-eend adviseert, is een risico dat daarbij op de loer licht. Recent nog was de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW) zeer kritisch op de Universiteit van Utrecht. Deze oordeelde in hun onderzoeken doorlopend positief over Red Bull. Onderzoeken die, je raadt het al, werden betaald door Red Bull. Maar academisch Nederland neemt zulke situaties blijkbaar op de koop toe. Alles om het grote geld te pleasen.

En daar horen geen wanklanken bij. Toen ROOD onlangs op de Hogeschool van Amsterdam was om een flyer op te hangen, werd ons dat verboden. De school gaf te kennen geen trek te hebben in 'politieke narigheid' als een flyer van ROOD. Een belachelijke situatie, maar een lot dat net zo makkelijk kan gelden voor een dwarse hoogleraar of een kritische wetenschappelijke publicatie. Kritische klanken worden steeds vaker gemarginaliseerd of onmogelijk gemaakt, ten faveure van een *corporate*-vriendelijke pr. Hoger en academisch onderwijs degraderen zo in rap tempo van intellectuele vrijplaats tot bedelaars die beleidsmatig naar de pijpen dansen van multinationals. Deze verandering in attitude is ook terug te zien in de houding van studenten, die zich vanaf dag 1 wanhopig in proberen te likken bij het bedrijfsleven.
Deze ontwikkeling is op termijn dodelijk voor het onderwijs in Nederland: intellectuele autonomie en commercieel belang staan haaks op elkaar. Daarom roepen wij de besturen van UvA, HvA en VU op om in actie te komen. Stop de commercialisering van ons onderwijs. Geef het terug aan degenen aan wie het behoort: de studenten, zodat zij zich kunnen ontwikkelen tot kritische wetenschappers. Zij hebben daar recht op, de samenleving heeft daar recht op. Stop de uitverkoop! ■■■

Robert Brand is voorzitter van ROOD Amsterdam, jong in de SP.

RECTIFICATIE

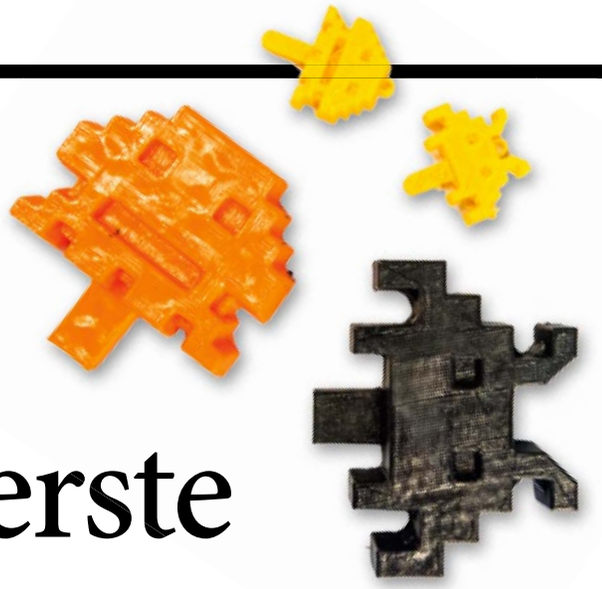
Helaas is in de keuzeboom voor studentenverenigingen (*Folia Magazine* #1) een slordigheid geslopen. Daarin is studentenvereniging NoNoMes ten onrechte in hetzelfde hokje als de verenigingen Liber en AEGEE geplaatst. Waar deze verenigingen een vrijblijvend karakter hebben, is dat bij NoNoMes anders, laat de vereniging weten. Zo is er een verplichte borrel en wordt er een jasje-dasje-dresscode gehanteerd. NoNoMes past daarom beter in het hokje van de verenigingen Unitas en SSRA.

Dijkgraaf

Vintage Casio

Ik draag al vijfentwintig jaar hetzelfde model horloge. Een zwarte plastic Casio. Om precies te zijn: het model F-91W. Een bestseller uit de jaren tachtig. Hij kost minder dan tien euro en gaat zeker drie jaar mee. Uiteindelijk begeeft het plastic gespje het, het elektronisch uurwerk houdt het veel langer vol. Dat komt neer op een cent per dag. Daarvoor houdt mijn Casio niet alleen heel precies de tijd bij: hij bezit een handig lampje voor de middernachtelijke uren, en hij wekt me iedere dag met felle piepjes die betrouwbaar door alle jetlags en katers heen klinken. Wat wil je nog meer van een horloge? De kwaliteit/prijsratio is optimaal. In mathematische zin zou het wel eens het perfecte uurwerk kunnen zijn. Het is dan waarschijnlijk ook geen toeval dat ik onder mijn directe collega's hier in Princeton al minstens drie andere Casio-*aficionados* heb gevonden.
Als Casio-drager ga je in het algemeen anoniem door het leven. Maar zo nu en dan valt het licht op mijn goedkope horloge. Zo zag ik ooit een lovend foto-onderschrift 'Dijkgraaf draagt een coole vintage Casio'. Een Chinese journalist raakte niet uitgesproken over het feit dat een westerse hoogleraar een Casio droeg. En laatst werd mijn horloge, als niet helemaal gepast, zorgvuldig met Photoshop weggewerkt.
Mijn beeld veranderde drastisch toen *The Guardian* rapporteerde dat de Casio F-91W het favoriete wapen was van Al Qaida-strijders, inclusief foto van Bin Laden met mijn horloge. Dragers hadden het betrouwbare instrument in Afghanistan gekregen tijdens hun lessen tijdbom-maken. Een derde van de gevangen in Guantánamo bleek lid te zijn van 'mijn' Casio Club. Sindsdien schuif ik het horloge zorgvuldig onder mijn hemdsmouw bij de douane. Volgens mij draag ik een metafoor voor het moderne leven aan mijn pols. Waar is de cultuurhistoricus die de wereld weet te duiden aan de hand van de Casio F-91W! ■■■ Robert Dijkgraaf

IJskoud de lekkerste

Met hulp van een 3D-printer maken UvA-student Eva Rennen en haar compagnon Leonie Smelt waterijsjes in allerlei vormen en smaken. ‘Uiteindelijk willen we een eigen fabriek.’

tekst Hagar Jobse / foto’s Mats van Soolingen

‘Hoe moeilijk kan het zijn?, ’ dachten ontwerpster Leonie Smelt (30) en conceptdesigner en UvA-student sociologie Eva Rennen (25) toen ze een jaar geleden hun eigen ijsmerk Melt Icepops opzetten. Het viel hun op dat waterijsjes eigenlijk al jaren hetzelfde zijn. ‘Je hebt de Raket, de fruitijsjes van Festini en de Calippo. Dat is het wel zo’n beetje. Er wordt nauwelijks geëxperimenteerd met vorm en smaak.’ Een gat in de markt dus, vonden de vriendinnen. En een jaar later zijn de door hen bedachte waterijsjes behoorlijk succesvol. Club Trouw is een vaste afnemer en steeds vaker worden er op festivals Melt-ijsjes verkocht. Rennen is bovendien genomineerd voor de landelijke Studenten Ondernemersprijs. Maar makkelijk was het niet. Het afgelopen jaar zijn Rennen en Smelt bijna dag en nacht bezig geweest met het maken van ijs. ‘We waren heel naïef,’ zegt Rennen lachend. ‘Maar dat moet je misschien ook wel een beetje zijn als je iets totaal nieuws op de markt wil zetten.’

Eva Renner (l) en Leonie Smelt bij hun 3D-printer

In een oud schoolgebouw in Amsterdam-Oost houden de meiden kantoor. Of beter gezegd, fabriek. Want ze doen alles zelf, van het bestempelen van de ijsstokjes tot het creëren van nieuwe smaken. Zelfs de vacuümvormer waarmee ze de mallen maken, fabriceerden ze zelf van een oude barbecue en een stofzuiger. ‘Als je zoals wij nauwelijks startkapitaal hebt, moet je creatief zijn,’ legt Rennen uit. ‘Vooral het laten maken van de mallen is een dure grap. De meeste bedrijven investeren veel geld in één mal die ze heel vaak gebruiken. Wij maken wisselende vormen ijsjes in kleine hoeveelheden,

‘In clubs is het heet. Daar willen mensen altijd wel een ijsje’

en hebben dus goedkope mallen nodig.’ Met een 3D-modelleerprogramma ontwerpt Rennen nieuwe vormen. Deze stuurt ze vervolgens naar de 3D-printer. Voor ingewikkelde vormen gebruiken ze klei, zoals voor het hoofd van Beatrix. *Rennen:* ‘Ik ben nog niet zo behendig met het modelleerprogramma dat ik dat kan.’ Tegen het raam staan mallen van bijvoorbeeld een robot, een walvis, maar ook een Amsterdammertje. Op een met klei en ijsstokjes bezaaide tafel ligt een gekleide Artis de Partis. ‘Deze is nieuw,’ legt Smelt uit. ‘Artis krijgt er een paar van ons cadeau.’ Met diezelfde tactiek haalden ze een jaar geleden vaste opdrachtgever club Trouw

Smelt en Rennen aan het werk in hun ijsjeswerkplaats

binnen. Nu leveren ze tussen tweehonderdvijftig en driehonderdvijftig ijsjes per week aan de nachtclub, voor € 0,75 per stuk. Eraan verdienen doen ze nog niet bepaald: ze moeten rondkomen van hun bijbanen en alles wat er binnenkomt wordt direct terug geïnvesteerd in het bedrijf. 'Dit is eigenlijk een soort laboratorium,' zegt Smelt terwijl ze een rondleiding geeft door de keuken, waar verschillende plantjes, onder meer een peper-, appelmunt- en citroenmelisseplant, staan. Tot nu toe leveren Smelt en Rennen de ijsjes in de exotische smaken kokos-ananas, munt-limoen en roos-framboos. Maar het is de bedoeling dat dit assortiment snel wordt uitgebreid. 'We experimenteren hier voortdurend met smaken en structuren,' ligt Rennen toe. Zo staat er bijvoorbeeld een glow-in-the-dark-ijsje op de planning. Het ijs zelf maken ze met een slushmaker, een apparaat waar doorgaans schaafijs mee wordt gemaakt. *Rennen:* 'We zijn hier zeventig uur per week mee bezig, soms zelfs tachtig.' Niet zo gek, als je bedenkt dat ze alles met de hand doen. 'We doen nu nog veel te lang over het maken van ijsjes' verklaart Smelt. Daarom gaan ze zich de komende tijd richten op het verbeteren van hun techniek. En dat moet ook, want Rennen en Smelt hebben grootse plannen. Aan de wand hangt een lijst met gedroomde opdrachtgevers zoals pretpark Euro-Disney en het Rijksmuseum. *Rennen:* 'Daar heb je grotere aantallen voor nodig. Uiteindelijk willen we dan ook een eigen fabriek.' Wie verwacht dat de vriendinnen hun ijstoko in de winter dicht gooien heeft het mis. 'In clubs is het heet. Daar lusten mensen altijd wel een ijsje. Maar we gaan in de winter wel ander soort ijs maken, bijvoorbeeld ijslolly's die je door je drankje kunt roeren of ijs met sterke drank er in.'

Zo maak je een Melt-ijsje

Elk ijsje begint met een mal. Voor het maken van een mal heb je eerst een vorm, ook wel matrijs genoemd, nodig. Die matrijs maken Rennen en Spelt met de 3D-printer of met klei. Met een zelfgebouwde vacuümvormer maken Rennen en Smelt van de matrijs vervolgens mallen. De matrijs wordt op een houten plankje met gaatjes onder de barbecue gelegd. Daarna houden ze een stuk plastic onder de barbecue, het plastic wordt zo warm en vormbaar. Vervolgens gaat de stofzuiger aan. Deze trekt lucht door de gaatjes in het houten plankje waardoor het plastic zodra je het over het vormpje legt naar beneden wordt getrokken. En klaar is de mal. De mal wordt gevuld met een mengsel van zelfgemaakte siroop, fruit en water. Daarna gaat het ijsje in een grote vrieskast.

objectief

KERS & TAART

Zo'n 1700 gasten meldden zich donderdagavond 29 augustus bij de poorten van de Passenger Terminal Amsterdam om te proosten op het vierde lustrum en een nieuw studiejaar. De afdeling communicatie had kosten noch moeite gespaard om alle collega's en externe relaties een mooie avond te bezorgen: er was volledige catering (de knip kon tot 20 uur dicht blijven en daarna kreeg je ook nog drie consumptiebonnen), er was een bekende mediapersoon (Tom van 't Hek) als presentator, er was levende muziek met als kers op de taart Peter Beense ('Schud maar met die billen! Maak me gek!'), er werd een HvA-jubileumeditie van dit blad gepresenteerd en er was volop security zodat dit alles in volledige veiligheid kon worden genoten. En natuurlijk heb je dan altijd wel weer van die zeurende gasten die beweren dat het níet goed geregeld is, dat er te weinig eten was (terwijl Thaise curry met pasta in plaats van rijst ook heel lekker is) en dat je er bovendien te lang op moest wachten, dat het geluid niet goed was waardoor de gesprekken met onder anderen collegevoorzitter Louise Gunning slecht te volgen waren als je niet vlak voor het podium zat. Mensen die zeurden dat de beloofde cocktailbar er niet was. Dat het aangekondigde jubileumtijdschrift nergens te bekennen was. Maar dat zijn kniesoren. Want wie van goede wil was en niet op alle slakken zout legde, kon een zeer genoeglijke avond beleven. Writing history en daarna weer Slim, Sluitend en Slank aan het werk om *tomorrow* te *createn*.

Mirna van Dijk / foto Bas Uterwijk *Voor meer foto's van de avond: zie Foliaweb.en.magazine op Facebook*

De dromen van Doop

Met huisvestingsbaas én romanticus Paul Doop fietsen we op een zonnige en warme zomermorgen langs de bouwlocaties van UvA en HvA. Het blijkt een inspirerende expeditie. ‘Het Bushuis zullen we wat mij betreft nooit afstoten. Dat pand behoort tot het tafelzilver van de UvA.’

tekst Dirk Wolthekker / foto’s Bas Uterwijk

Maandagmorgen half tien, de mooiste en warmste zomerdag van het jaar. In grijs geruit zomerpak, gebruind door een zonnige kampeervakantie in Normandië, komt Paul Doop stralend en goed gemutst op zijn UvA-fiets aangereden bij het afgesproken beginpunt van onze fietstocht: het anderhalf jaar geleden geopende Crea-café op de Roeterseilandcampus (REC). We gaan met Doop, vicevoorzitter van het CvB en belast met financiën en huisvesting, fietsen langs allerhande in aanbouw en vernieuwbouw zijnde UvA- en HvA-locaties. In de wandelgangen van de UvA wordt over Doop weleens besmuikt en licht laatdunkend gezegd dat hij ‘de vastgoedjongen van UvA en HvA’ is, maar dat laat onverlet dat hij na zeven jaar – Doop werd in 2006 benoemd in zijn huidige functie – toch het een en ander heeft bereikt op huisvestingsgebied.
Zo werd de afgelopen zeven jaar de nieuwe bètafaculteit op Science Park in gebruik genomen evenals het gerenoveerde en vernieuwde gebouw van de Bijzondere Collecties, de Agnietenkapel werd gerestaureerd, het nieuwe gebouw voor de Business School (gebouw-M) en het nieuwe pand van het Amsterdam University College (winnaar van de Amsterdamse architectuurprijs 2013). Andere panden werden juist verkocht – zoals bijvoorbeeld dat van het Zoölogisch Museum Amsterdam dat naar Leiden vertrok en dat van het Centrum voor studie en documentatie van Latijns-Amerika (Cedla), dat deze zomer moest vertrekken van de Keizersgracht naar het gebouw van de UvA Holding in de Roetersstraat. Andere panden kregen of krijgen een andere bestemming, zoals het pand De Leeuwenburg van de HvA, waar binnenkort het HvA-domein Techniek, het Informatiseringscentrum en Facility Services van UvA en HvA zullen worden gevestigd.

‘Huisvesting mag niet ten koste gaan van onderzoek en onderwijs’

RENOVATIE ALS WINST

Grote projecten werden, al dan niet na protesten van de buurt en/of studenten en medewerkers in gang gezet, soms in gewijzigde vorm. Zoals in de binnenstad op het terrein van het voormalige Binnengasthuis (BG-terrein), waar de UvA aanvankelijk grootschalig wilde slopen ten behoeve van nieuwbouw voor een bibliotheek geesteswetenschappen annex studiecentrum, maar waar nu toch op verzoek van de buurt, monumentenorganisaties en politieke partijen een monumentaal pand zal worden gerenoveerd. ‘Nee, de UvA heeft geen bakzeil gehaald ten aanzien van het BG-terrein, zoals wel wordt beweerd,’ zegt Doop. ‘We hebben geluisterd naar de omgeving, dus het BG-terrein wordt gerenoveerd in plaats van gesloopt en dat is alleen maar winst.’ Op het BG-terrein wordt nog niet gebouwd – dat zal, als alle vergunningen op tijd worden afgegeven, vermoedelijk niet eerder gebeuren dan in de loop van 2015 – maar elders in de stad wordt, ook in de rustige zomermaanden, volop doorgewerkt en wat reeds klaar is functioneert volgens verwachting.
We beginnen onze fietstocht op de REC, waar we door Doop eerst worden bijgepraat over diens bouwfilosofie. ‘Onze bouwplannen zijn gebaseerd op drie uitgangspunten,’ vertelt Doop, leunend op zijn fiets. ‘Het eerste uitgangspunt is dat we bestaande gebouwen niet slopen, maar renoveren en herontwikkelen. Uitgangspunt twee is dat we sober en doelmatig renoveren of bouwen. Dat betekent dat we de zogenoemde “twaalfprocentnorm” hanteren: we willen niet meer dan twaalf procent van de jaarlijkse exploitatiebegroting van respectievelijk UvA en HvA uitgeven aan huisvesting, want huisvesting mag niet ten koste gaan van onderzoek en onderwijs. En ten derde willen we duurzaam bouwen. Zonnepanelen bijvoorbeeld.’
Het nieuwe Crea is zo’n pand waar de drie uitgangspunten van Doops bouwfilosofie al in de praktijk zijn gebracht: Crea is gevestigd in een gerenoveerde diamantslijperij en is duurzaam gebouwd. ‘Maar wel enigszins aan de dure kant,’ zegt

Paul Doop bij studentenwoningen op de Amstelcampus

Doop, 'want Crea bestaat eigenlijk uit een "doos-in-doosconstructie", dat wil zeggen: de gevels zijn overeind gebleven, maar daarbinnen is als het ware een nieuw gebouw neergezet.' Met die kennis stappen we op de fiets, de fotograaf achter ons aan. We fietsen eerst rondom de REC, waar vanaf 2014 de Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen (FMG) en de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (FdR) zullen worden gehuisvest. In een soort poortconstructie, waaronder het water van de Nieuwe Achtergracht loopt, zullen meer dan vijftienduizend studenten (3.900 economie, 3.500 rechten en 8.300 maatschappij en gedrag) [cijfers uit 2012, bron: UvA, red.] onderwijs volgen. Is de REC niet te klein voor zo veel studenten? 'Dat wordt weleens gesuggereerd,' zegt Doop. 'Maar dat is zeker niet het geval. UvA en HvA zijn weliswaar gescheiden onderwijsorganisaties, maar het is nadrukkelijk de bedoeling dat op termijn de REC en de verderop te realiseren Amstelcampus van de HvA van elkaars faciliteiten, zoals collegezalen, gebruik gaan maken. Als je het zo bekijkt is er zelfs ruimte over op de REC.'

Niettemin wordt het een drukte van belang op de REC, want ook de Faculteit Economie & Bedrijfskunde is er gevestigd, namelijk in de gebouwen E en M. En daar blijven ze zitten ook. 'Dan is er nog gebouw H, waar nu mensa Agora in zit,' vertelt Doop. 'Een deel van die mensa zal worden verplaatst naar een ander deel van de REC zodat er in gebouw H meer studieplekken en werkgroepruimten kunnen komen. Het gebouw wordt grondig aangepakt en de bibliotheek wordt klaargemaakt voor eventueel 24/7-gebruik. We krijgen weleens verzoeken om panden 24/7 open te stellen. Dat zou in de toekomst in gebouw H gerealiseerd kunnen worden.'

'De HvA is een universiteit voor toegepaste wetenschappen'

METROSTATION UNIVERSITEIT

We fietsen door de Sarphatistraat richting Weesperplein. Daar willen we linksaf slaan richting Wibautstraat om de reusachtige in aanbouw zijnde Amstelcampus te aanschouwen. Voor het zover is stappen we van onze fietsen, want Doop wil ons even bijpraten over zijn plannen met het Weesperplein, het aanpalende Rhijnspoorplein en het onder het plein liggende metrostation Weesperplein. *Doop:* 'Kijk eens hoe mooi de Wibautstraat na de herinrichting is geworden. Kijk die bomenrij in de middenberm, prachtig. Daarbij vergeleken is het Weesperplein een rotzooi.'
Het Weesperplein zal over enige jaren een gigantische hoeveelheid studenten te verwerken krijgen, want precies op dat plein zullen de studentenstromen van UvA en HvA bij elkaar komen uit of in de richting van de REC (UvA) of de Amstelcampus (HvA). Je zou kunnen zeggen dat de hele REC-Amstelcampushoek een soort universiteitskwartier wordt, want pas op: Doop beschouwt de HvA ook als universiteit. 'De HvA is een universiteit voor toegepaste wetenschappen. Op en rond het Weesperplein moet een herkenbaar gebied ontstaan, daarom wil ik graag dat

het metrostation de naam “Universiteit” krijgt. Wethouder Wiebes vindt het een sympathieke gedachte, nu de ambtenaren van het stadhuis nog. Dit hele gebied telt dadelijk veertigduizend studenten. Ik vind dat we een metrohalte verdienen. Bovengronds gaan UvA-studenten via de Nieuwe Achtergracht/Sarphatistraat naar de REC, HvA-studenten gaan via het Rhijnspoorplein naar de Amstelcampus. Ik heb ook nog een droom: hier op de brug over de Singelgracht wil ik boekenstalletjes, net zoals in de binnenstad onder de Oudemanhuispoort en in Parijs langs de Seine. Zo heb ik het allemaal bedacht, heel simpel. Ja, ik ben een romanticus.’
Midden op de kruising waar de Singelgracht

‘Ik vind dat we een metrohalte verdienen’

en de autotunnel onder de Wibautstraat door lopen, stappen we af. Voor ons doemt de Amstelcampus op: er wordt nog gebouwd, maar er zijn ook al dingen af. De Amstelcampus – het geheel zal klaar zijn in 2016 – is eigenlijk een conglomeraat van losse gebouwen. Net zoals de UvA, die op vier locaties in de stad aanwezig is, zal ook de HvA in de naaste toekomst op vier locaties in de stad aanwezig zijn: 30.000 studenten voor economische, juridische, pedagogische, onderwijskundige, technische en creatieve opleidingen op de Amstelcampus, 2000 voeding- en sportstudenten in Nieuw-West, 5000 economiestudenten in de Fraijlemaborg (Zuidoost) en 4000 verpleegkunde- en fysiotherapiestudenten in het AMC.
De losse onderwijsgebouwen op de Amstelcampus – elk gebouw voor verschillende opleidingen en elk gebouw met een eigen naam – zijn voor een groot deel klaar en in gebruik, al is er ook nog een grote en diepe bouwput waar nog de ingang voor de collegezalen wordt gebouwd en een plein wordt aangelegd. De Amstelcampus wordt gecompleteerd met een eigen sporthal en studentenwoningen. Beide zijn inmiddels klaar en in gebruik.
We fietsen even om het Benno Premselahuis heen – de thuishaven van het Domein Media, Creatie & Informatie – en komen dan in de Van Musschenbroekstraat uit. ‘Hier moet je nog even wat studentenwoningen zien,’ zegt Doop.
We parkeren onze fietsen en vragen aan een bewoner of we het pand in mogen. Dat mag. We komen uit op een inpandig pleintje waaromheen door De Key geëxploiteerde studentenflatjes zijn gegroepeerd. Een student zit in de zon, de barbecue van de vorige avond staat nog af te koelen. HvA-studenten wonen relatief vaak thuis. ‘Maar hier willen ze wel wonen,’ zegt Doop met zichtbare trots. ‘Zeventig procent van de bewoners is HvA-student.’ Nog enthousiaster is Doop over de aanpalende sporthal van het USC. ‘Het mooie daarvan is dat we die delen met basisschool Aldoende. Gymmende scholieren en sportende studenten naast elkaar. Zo komen scholieren al op jonge leeftijd in contact met studenten.’

Benno Premselahuis

Oudemanhuispoort

CONTEMPLATIEF HOFJE

We springen op de fiets en trappen naar de binnenstad, waar op en rond het BG-terrein ook nog het een en ander gaat gebeuren. Eerst komen we langs het Bushuis, op de hoek van de Kloveniersburgwal en de Oude Hoogstraat. Nadat we bijna omver gereden zijn, posteren we ons kort op de Bushuissluis en nemen het zestiende-eeuwse stedelijk wapenmagazijn, sinds een jaar of tien bibliotheek en studiecentrum voor de sociale wetenschappen, in ogenschouw. Het pand is eigendom van de UvA. 'En dat zal wat mij betreft zo blijven,' zegt Doop. 'Ook als het volgend jaar leeg komt te staan.

'Kijk eens wat een mooi binnenpleintje?'

Het Bushuis is zo mooi, dat is het tafelzilver van de UvA. Of anders gezegd het *endowment* van de universiteit. De UvA heeft het pand in de toekomst misschien niet nodig. Het is de bedoeling dat een aantal KNAW-instituten zich hier gaan vestigen.' We slaan linksaf de hoek om en komen op het pleintje van het Oost-Indisch Huis. Daar krijgen we andermaal te maken met de romantische inborst van Doop. 'Kijk eens wat een mooi binnenpleintje? Ik zie hier zo *scholars* in pij van het Netherlands Institute for Advanced Study voor me. Voor hen is dit toch een mooi contemplatief hofje?'

Weer fietsen we de hoek om, nu richting de Oudemanhuispoort (OMP) en het BG-terrein. Op het BG-terrein komt zoals gezegd een bibliotheek geesteswetenschappen annex studiecentrum, waarvoor het voormalige monumentale pand BG-2 – de Tweede Chirurgische kliniek – wordt gerenoveerd (totale kosten: zestig miljoen euro). Maar er gaat meer gebeuren. Zodra de FdR is vertrokken naar de REC zal de OMP onder handen worden genomen en overgaan naar geesteswetenschappen. De OMP is hoognodig aan vernieuwing en renovatie toe en heeft een tamelijk gedateerde logistiek. In de wirwar aan gangen, gangetjes, hoekjes, trappetjes, deuren en kastjes is het vaak behoorlijk lastig je weg te vinden. Dit komt volgens Doop vooral omdat 'de Poort' is ombouwd door grachtenpanden die allemaal in verbinding staan met de OMP en dat leidt tot een zoekplaatje. 'De grachtenpanden Oudezijds Achterburgwal 215, 217 en 219 moeten eigenlijk weer woonhuizen worden, bijvoorbeeld om gasthoogleraren in onder te brengen. Of dat doorgaat? Ik hoop het.'

Doop vertrekt

Kort voor het ter perse gaan van *Folia Magazine* maakte Paul Doop (Den Haag, 1955) bekend dat hij na zeven jaar UvA en HvA verlaat. Doop wordt per 1 januari 2014 lid van de Raad van Bestuur van het Medisch Centrum Haaglanden (MCH) en in de loop van 2014 voorzitter van de Raad van Bestuur van de gefuseerde ziekenhuizen MCH en Bronovo in Den Haag/Leidschendam. In de komende maanden zal het college van bestuur op zoek gaan naar een opvolger van Doop. Totdat deze is geworven nemen de overige leden van het CvB Doops taken waar. Of en hoe de in de tekst genoemde 'bouwfilosofie van Doop' na diens vertrek zal worden voortgezet is nog niet bekend, maar dit wordt wel aannemelijk geacht.

WIN ÉÉN JAAR
COLLEGEGELD!
Productwedstrijd: Bedenk jij het beste product voor de zorg? Dan win je ÉÉN JAAR COLLEGEGELD (€1.771)!
Je vindt alle informatie op:
WWW.75JAARSTUDENTENARTSEN.NL
Hogeschool van Amsterdam
Universiteit van Amsterdam

Folia maakt kennis...
...met Huib de Jong
rector HvA en collegelid UvA-HvA
Woensdag 4 september tussen 16.00 en 17.00 uur in de OBA (Oosterdokskade 143)
Live te beluisteren op AmsterdamFM
(106.8 in de ether en 103.3 op de kabel)
Vanaf 5 september terug te luisteren op
www.foliaweb.nl
11 september • Michiel Baud
directeur CEDLA
Hogeschool van Amsterdam
Universiteit van Amsterdam
oba
Folia het platform voor hoger opgeleid Amsterdam
Amsterdam FM.nl de stem van de hoofdstad

ROUW SIERT ELECTRA
van eugene o'neill regie ivo van hove
toneelgroepamsterdam
betaal slechts €10 met de sprintpas van de stadsschouwburg ssba.nl
met hélène devos, janni goslinga, hans kesting, hugo koolschijn, alwin pulinckx, halina reijn, eelco smits
4 t/m 14 sep | stadsschouwburg amsterdam
(020) 624 23 11 | tga.nl

WIN ÉÉN JAAR
COLLEGEGELD!
Essaywedstrijd: Schrijf jij het beste essay over de zorg? Dan win je ÉÉN JAAR COLLEGEGELD (€1.771)!
Je vindt alle informatie op:
WWW.75JAARSTUDENTENARTSEN.NL
Hogeschool van Amsterdam
Universiteit van Amsterdam

overigens

Deze week vieren de UvA en de HvA hun tienjarige samenwerking.

Er is nauwelijks doorstroom en het blijven gescheiden werelden: de samenwerking tussen UvA en HvA is mislukt.

Martha Meerman
lector gedifferentieerd human resource management

Mies Westerveld
hoogleraar sociaal verzekeringsrecht

Jeroen Kluck
lector water in en om de stad

Martha Meerman

'Een geslaagde fusie gaat over het gezamenlijk werken aan je doelstelling: goed onderwijs en onderzoek. Bij de UvA en HvA is dat op sommige plekken gelukt. Goed onderwijs betekent bijvoorbeeld dat je ernaar streeft iedere student op de juiste plek te krijgen. Bij sommige opleidingen is daar op eigen initiatief aan gewerkt. Bij ons bijvoorbeeld. Toen ik tien jaar geleden als lector bij de HvA begon, werd ik uitgenodigd ook op de UvA te komen werken om de fusie vorm te geven. Zodoende, en met dank aan een goede opleidingsmanager en betrokken docenten, lukt het ons om studenten van de HvA naar de UvA te begeleiden. Maar dat gaat niet zomaar. Je moet als docent naar de diversiteit van je studenten willen kijken, begrijpen waar studenten die willen overstappen naar de UvA behoefte aan hebben – extra schrijfvaardigheid bijvoorbeeld – en je moet er dan ook nog echt werk van maken. Pas dan komt facilitering vanuit het bestuur om de hoek kijken. Bij de UvA en HvA is van bovenaf tot fusie besloten, maar medewerkers zijn niet adequaat uitgenodigd daar invulling aan te geven.'

Mies Westerveld

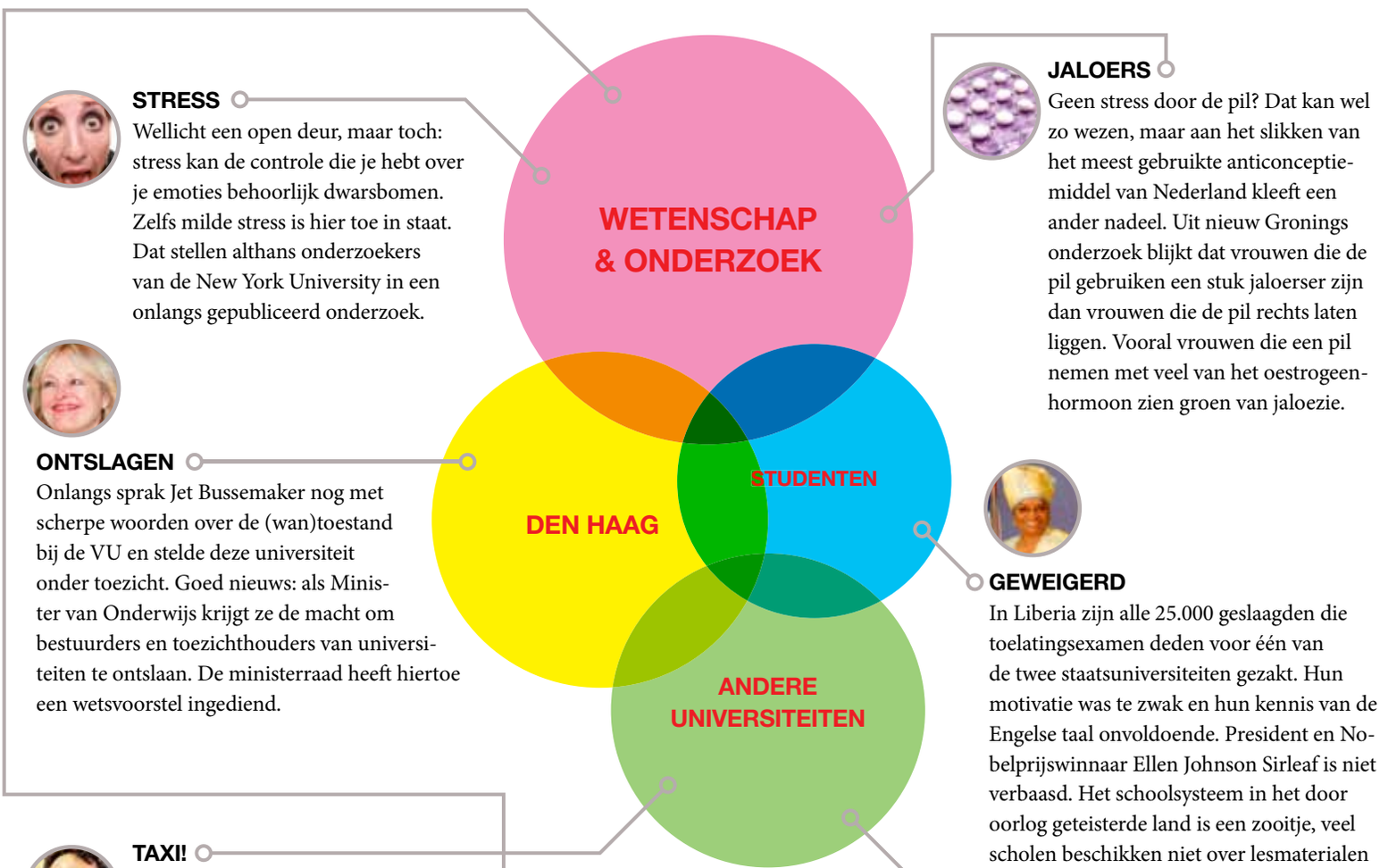
'Doorstroom is geen graadmeter voor het slagen van de fusie. Het hbo is een volledige beroepsopleiding die mbo'ers of havisten in vier jaar klaarstoomt voor de arbeidsmarkt. Je moet niet willen dat een meerderheid daarvan doorstroomt naar het wo. Dat is duur en arbeidsintensief, zowel voor studenten als overheid. Het is wel mooi als het hbo een emancipatieopleiding is voor laatbloeiers die uiteindelijk theoretische verdieping zoeken. Ik heb ook studenten uit het hbo en dat zijn vaak de leukste: echte doorbijters. Maar doorstroom is geen doel op zich. En als studenten doorgaan naar de universiteit is het juist goed als ze naar een andere stad of een ander land gaan. Om ze krampachtig binnen de deur te willen houden vind ik ambtelijk gedacht. De fusie is handig voor praktische zaken als het delen van de bibliotheek of het uitwisselen van personeel. Al heb ik daar nooit wat van gemerkt. Ik ben nooit gevraagd college op de HvA te geven en ook nooit benaderd door een ambitieuze HvA-docent die bij mij wilde komen lesgeven. Terwijl ik dat wel leuk had gevonden.'

Jeroen Kluck

'Van samenwerking tussen UvA en Hva merkte ik in de vier jaar dat ik werkzaam ben op de HvA slechts af en toe wat. Ik werkte mee aan een gemeenschappelijk onderzoek naar duurzaamheid, maar dat werd voor mij niet snel genoeg concreet en er waren veel andere zaken die voorrang eisten, dus dat heb ik laten lopen. Maar nu ben ik betrokken bij het opstellen van een gezamenlijk plan voor een technologisch topinstituut in Amsterdam waar de HvA-domeinen Techniek en Media, Creatie & Informatie en de bètafaculteiten van de UvA en VU aan werken op verzoek van de gemeente. Het gezamenlijk formuleren van zo'n voorstel wordt wel vergemakkelijkt door de samenwerking tussen de UvA en de HvA, dan weet je dat je dezelfde doelen nastreeft. In dat instituut zijn toegepast hbo-onderzoek en fundamenteel universitair onderzoek complementair en bieden de instellingen ook gezamenlijk een opleiding aan. Daarmee krijgt zo'n samenwerking echt handen en voeten, maar ja, dat is wel pas tien jaar na dato.' Marieke Buijs

Folia vond

Kleine en grote nieuwtjes van buiten de poorten van de Universiteit en Hogeschool van Amsterdam. Zie foliaweb.nl/vond samenstelling Jim Jansen

STRESS
Wellicht een open deur, maar toch: stress kan de controle die je hebt over je emoties behoorlijk dwarsbomen. Zelfs milde stress is hier toe in staat. Dat stellen althans onderzoekers van de New York University in een onlangs gepubliceerd onderzoek.

JALOERS
Geen stress door de pil? Dat kan wel zo wezen, maar aan het slikken van het meest gebruikte anticonceptiemiddel van Nederland kleeft een ander nadeel. Uit nieuw Gronings onderzoek blijkt dat vrouwen die de pil gebruiken een stuk jaloerser zijn dan vrouwen die de pil rechts laten liggen. Vooral vrouwen die een pil nemen met veel van het oestrogeenhormoon zien groen van jaloezie.

ONTSLAGEN
Onlangs sprak Jet Bussemaker nog met scherpe woorden over de (wan)toestand bij de VU en stelde deze universiteit onder toezicht. Goed nieuws: als Minister van Onderwijs krijgt ze de macht om bestuurders en toezichthouders van universiteiten te ontslaan. De ministerraad heeft hiertoe een wetsvoorstel ingediend.

GEWEIGERD
In Liberia zijn alle 25.000 geslaagden die toelatingsexamen deden voor één van de twee staatsuniversiteiten gezakt. Hun motivatie was te zwak en hun kennis van de Engelse taal onvoldoende. President en Nobelprijswinnaar Ellen Johnson Sirleaf is niet verbaasd. Het schoolsysteem in het door oorlog geteisterde land is een zooitje, veel scholen beschikken niet over lesmaterialen en leraren zijn nauwelijks gekwalificeerd.

TAXI!
De Tilburgse voormalige hoogleraar Diederik Stapel, beter bekend als de grootste wetenschappelijke fraudeur uit de geschiedenis, keert terug in de maatschappij. Als taxichauffeur. In *Trouw* vertelt hij dat hij is in te huren als meedenker, spreker, schrijver én als taxichauffeur. 'Diederik is graag uw mee- en tegensprekend chauffeur, die u niet alleen van A naar B rijdt, maar uw reistijd ook graag voorziet van zinvolle, prikkelende, ontregelende meerwaarde,' valt er op zijn website te lezen. Wat een ritje kost, is onbekend.

BROCCOLI
Sulforafaan, een antioxidant dat vooral in broccoli voorkomt, is mogelijk een belangrijke sleutel bij het voorkomen van artrose. Onderzoekers van de universiteit van East Anglia ontdekten dat muizen met een broccolirijk dieet significant minder kraakbeenschade hadden dan muizen die dat niet hadden. Of bij mensen hetzelfde effect optreedt, moet in een vervolgonderzoek worden nagegaan.

HOMO'S
In Rotterdam probeerde zo ongeveer elke studentenvereniging zieltjes te winnen onder de nieuwe eerstejaars in de Havenstad. Homovereniging Erasmus Pride viel daarbij het meeste op met de stickeractie 'homopesten is best wel gay'.

promoties

DINSDAG 10/09

10.00 uur: Chia-Chun Hsu – Biologie
Vascular Epiphytes in Taiwan and Their Potential Response to Climate Change (Agnietenkapel)

12.00 uur: Adam Bzowski – Scheikunde
Conformal Symmetry and Holographic Cosmology (Agnietenkapel)

14.00 uur: Hans Avis – Geneeskunde
Childhood Initiated Statin Therapy in Familial Hypercholesterolemia (Agnietenkapel)

WOENSDAG 11/09

10.00 uur: Thomas van Hengstum – Biologie
Ecological Effects of Plant Invasions (Agnietenkapel)

12.00 uur: David van Dijk – Bioinformatica
The Symphony of Gene Regulation (Agnietenkapel)

14.00 uur: Erdni Batyrev – Scheikunde
Understanding the Activity of Zn-Cu Sites in Methanol Synthesis (Agnietenkapel)

DONDERDAG 12/09

10.00 uur: Eveline Bruinstroop – Geneeskunde
Neural Control of Hepatic Lipid Metabolism. A (Patho)Physiological Perspective (Agnietenkapel)

14.00 uur: Pavel Zorin-Kranich – Wiskunde
Ergodic Theorems for Polynomials in Nilpotent Groups (Agnietenkapel)

VRIJDAG 13/09

10.00 uur: Martijn Bruijn – Geneeskunde
Pediatric Acute Respiratory Distress Syndrome. Host Factors in Down Syndrome and the General Population (Agnietenkapel)

11.00 uur: Femke Verduin – Geneeskunde
Measures and Outcomes of a Psychosocial Group Approach in Rwanda (Aula)

12.00 uur: Ankie Kleinjan – Geneeskunde
Venous Thrombosis in Cancer Patients: Prediction, Diagnosis and Management (Agnietenkapel)

14.00 uur: Emiel Martens – Mediastudies
Welcome to Paradise Island: The Rise of Jamaica's Cine-Tourist Image, 1891-1951 (Agnietenkapel)

16.00 uur: Lily Coenen – Europese studies
The Image of Spain in Dutch Travel Writing (1860-1960) (Agnietenkapel)

Voor uitgebreide informatie zie www.uva.nl/nieuws-agenda.

hora est

Angelique Cramer, psychologie

6 september, 14.00 uur, Agnietenkapel

'Soms stressvol om zo tegen de stroom in te roeien'

Bevinding 'In mijn proefschrift beargumenteer ik dat het gangbare, medische model – dat bij symptomen van psychische stoornissen uitgaat van een onderliggende biologische oorzaak – niet strookt met de complexe werkelijkheid. Stoornissen als depressie zijn volgens mij te beschrijven als een netwerk: slecht slapen leidt tot concentratieproblemen, wat leidt tot onderpresteren en een schuldgevoel en sombere stemming. Uitgaande van dat model moet je je bij behandeling richten op het wegnemen van symptomen die een centrale plek innemen in iemands netwerk, bijvoorbeeld slecht slapen, waardoor andere symptomen ook verdwijnen.'

Leuk 'Het schrijven van mijn eerste artikel was een slepend proces. Toen ik vol bravoure opperde dat we het dan maar naar het toptijdschrift *Behavioral & Brain Sciences* moesten sturen werd daar lacherig op gereageerd. Het nieuws dat mijn artikel was geaccepteerd kreeg ik terwijl ik met rugpijn aan bed gekluisterd was. Ik was in tranen van blijdschap!'

Moeilijk 'Het medisch model ligt ten grondslag aan veel van ons denken over psychologie. Het was soms stressvol om zo tegen de stroom in te roeien, Maar uiteindelijk heeft het goed uitgepakt.'

The Glue of (ab)Normal Mental Life: Networks of Interacting Thoughts, Feelings and Behaviors

Hadjar

High en gezond

Hé, lijpo's met jullie zonnebrillen en trillende kaken in de collegebanken, ga dat uitzweten van die chemicaliën even ergens anders doen alsjeblieft. Drugs gebruiken is helemaal niet cool meer. Drugs gebruiken is natuurlijk ook nooit echt cool geweest. Maar als je anno 2013 nog opschept over het volstoppen van je neus met iets wat meer geld kost dan je universitaire bijdrage, moet je wel een ongelofelijke flapdrol zijn. En als je echt graag dingen in je neus stopt, is neusspray ook niet zo'n goed idee, want neussprayverslaving maakt slachtoffers bij bosjes; voor je het weet kan je zonder niet eens meer ademen.
Een beter alternatief voor experimentele junks in spe is snuifcacao. Tot voor kort alleen verkrijgbaar voor veel geld in een of ander chique Gooisch kasteel waar de pionierende cacaogebruikers in stijl bij elkaar kwamen, maar nu ook gewoon toegankelijk voor de schrale student. De dealer bevindt zich in de Warmoesstraat, in een chocolaterie waar chocoholics op diverse manieren aan hun trekken kunnen komen. Voor drie euro vijftig heb je een gram van het spul, samen met een kek namaakbriefje van 500 euro en een leuk glazen weckpotje waar je je thee in kan doen om mee te liften op de hipstertrend. En de werking, ook niet helemaal onbelangrijk: alsof er tien repen chocolade in je hoofd ontploffen, met een zweempje pepermunt toe. Vervolgens vernauwen en verwijden je pupillen zich (ik heb dit getest met vriendinnen om er zeker van te zijn dat we niet leden aan het placebo-effect) en voel je een euforische roes. Maar wat ik persoonlijk het tofste vind, is dat je het spul gewoon in de collegebanken kan nuttigen tijdens een uiteenzetting over verslavingsproblematiek in de psychologie. Waarom? Omdat het cool voelt. En ook echt cool is, want het is nog gezond ook. Veel snuifplezier! Hadjar Benmiloud

Een atypisch bestuurder

In deze eerste aflevering van een nieuwe reeks Folia maakt kennis: Huib de Jong, rector van de HvA. tekst Dirk Wolthekker / foto Danny Schwarz

'Aimabel, slim en dialooggericht.' Zo kenschetst Janny Ruardy, hoofdredacteur van het blad *Trajectum* van de Hogeschool Utrecht (HU), haar vroegere baas Huib de Jong. 'Maar,' voegt ze er direct aan toe, 'het is lastig om hem te verleiden tot krachtige uitspraken. Met name op het persoonlijk vlak houdt hij afstand. Er is een grens waar je niet voorbij kunt komen. Als die grens is bereikt wordt hij bijna onaanraakbaar. Wat dan heel erg helpt is zijn enorme humor. Anderen gaan vaak 'op slot' als mensen te dicht in hun beurt komen, Huib niet. Die weet dat met een kwinkslag te pareren.' Wel vraagt ze zich af of Huib niet te aardig is voor de tamelijk gepolitiseerde Amsterdamse bestuurscultuur. 'Met name de UvA heeft de reputatie een organisatie van politieke spelletjes te zijn. Een organisatie kan heel veel aan Huib hebben, maar in de functie die hij nu heeft vrees ik weleens dat hij niet opgewassen is tegen die spelletjes.'

Huib de Jong (1954, Oost- en West-Souburg [Zld.]) is jurist en rector van de HvA. Hij studeerde rechten aan de Erasmus Universiteit Rotterdam, de universiteit waaraan hij ook promoveerde. Hij was vijftien jaar lang hoogleraar, decaan en collegelid van de Universiteit Twente alvorens de overstap te maken naar het hbo: hij werd in 2006 vicevoorzitter van het college van bestuur van de Hogeschool Utrecht en is sinds 1 maart rector van de HvA, waar hij Jet Bussemaker opvolgde. Als nevenfunctie heeft hij nog steeds een klein hoogleraarschap in Twente en hij is lid van het curatorium van de internationale school voor wijsbegeerte in Leusden. Dat laatste is niet helemaal verwonderlijk voor iemand die naar verluidt op vakantie liever de nagelaten brieven van de negentiende-eeuwse politicus Thorbecke meeneemt dan een detective of een flauw romannetje.

> *'Tegen Huib kun je rustig zeggen dat hij iets doms doet'*

Als HvA-rector heeft Huib zitting in het college van bestuur van UvA-HvA en is hij onder meer verantwoordelijk voor de uitvoering van het door Bussemaker bedachte tienpuntenplan om de kwaliteit van de hogeschool te verbeteren. Punten hieruit zijn bijvoorbeeld een halt toeroepen aan de wildgroei van opleidingen en een substantiële verlaging van de studie-uitval aan de hogeschool. Er is veel werk te doen op de hogeschool, maar een nuchter, vasthoudend en hardwerkend bestuurder als Huib draait er zijn hand niet voor om, bleek uit een geschreven portret dat *Het Parool* eerder dit jaar van hem maakte. 'Hard werken is een deugd. Dat calvinistische zit er absoluut in,' zei collegelid Jan Bogerd van de HU over de van huis uit gereformeerde Zeeuw. In hetzelfde artikel zei oud-collega Dick de Wolff over Huib: 'Hij is geen lid meer van de gereformeerde kerk, maar is er wel van doordesemd. Hij legt de lat hoog voor zichzelf en daarmee voor zijn omgeving.' Sebas Veeke, scheidend voorzitter van de centrale medezeggenschapsraad van de HvA, noemt Huib 'een rustige, kalme en weloverwogen man'. 'Het lijkt alsof hij continu aan het redeneren en nadenken is. Dat merk je ook tijdens een vergadering. Waar veel bestuurders altijd roepen dat ze een kwestie eerst willen bespreken met een collega-bestuurder voor ze zich in een discussie mengen, gaat Huib direct en inhoudelijk de discussie aan. Dat stimuleert enorm de besluitvorming. Daarnaast is hij zeer bereikbaar, zowel telefonisch als per mail. Maar echt hoogte van hem krijgen, dat is mij tot nu toe lastig gebleken.'

Politiek en het spelen van politieke spelletjes,

Folia maakt kennis

dat is volgens Vincent de Bijl, hoofd onderwijsbeleid van de HU, niets voor Huib. ‘Daar is Huib allergisch voor. Hij is heel transparant en doorziet politieke spelletjes heus wel, maar wil er zeker niet aan meedoen. Ik vind hem een zeer atypisch bestuurder, want hij vertoont geen bobogedrag, doet niet aan egotripperij en luistert naar anderen. Hij is niet iemand die alleen marsorders zendt, hij luistert ook naar wat anderen te zeggen hebben. Dat kan ook over hemzelf gaan. Tegen Huib kun je rustig zeggen dat hij iets doms doet. Hij waardeert het juist dat mensen ook kritiek durven leveren. Hij kan heel goed functioneren in een hiërarchie, maar sluit zich niet voor anderen af.’

Sebas Veeke denkt dat Huib prima op zijn plek is op de hogeschool, al is hij ook professor doctor en komt hij van oorsprong uit de universitaire wereld. ‘Maar voor hij naar de HvA kwam had hij ook al enige jaren aan de HU gewerkt. Wat mij opvalt is dat hij steeds de goede dingen voor en over hbo’ers zegt. Hij snapt bijvoorbeeld heel goed dat onderzoek op het hbo toegepast en praktijkgericht is en niet fundamenteel, zoals op de universiteit. Dat hij dat in de gaten heeft, maakt het makkelijk om met hem te werken en maakt dat hij de goede man op de goede plaats is.’

Folia Radio zendt op 4 september een interview uit met Huib de Jong. Aan de orde zullen komen een korte terugblik op zijn eerste half jaar als rector van de HvA, een vooruitblik op het komende hogeschooljaar en de toekomst van de samenwerking HvA-UvA. Te beluisteren via Amsterdam FM, in de ether op 106.8 en op de kabel op 103.3, tussen 16.00 en 17.00 uur. Vanaf de volgende dag terug te luisteren via foliaweb.nl/radio. De uitzending is op zaterdagmiddag 15.00 uur terug te zien op Salto TV. Daarna via salto.nl.

38u p/w: Traineeship Management Controller

StudiJob Uitzendbureau

StudiJob biedt jou de unieke kans om binnen drie interessante organisaties aan de slag te gaan als

Trainee Management Controller

Alles over deze vacature op **www.studijob.nl** of bel naar StudiJob op 020 - 535 34 60 en vraag naar Joep of Nan.

Universiteit van Amsterdam · amc · Hogeschool van Amsterdam

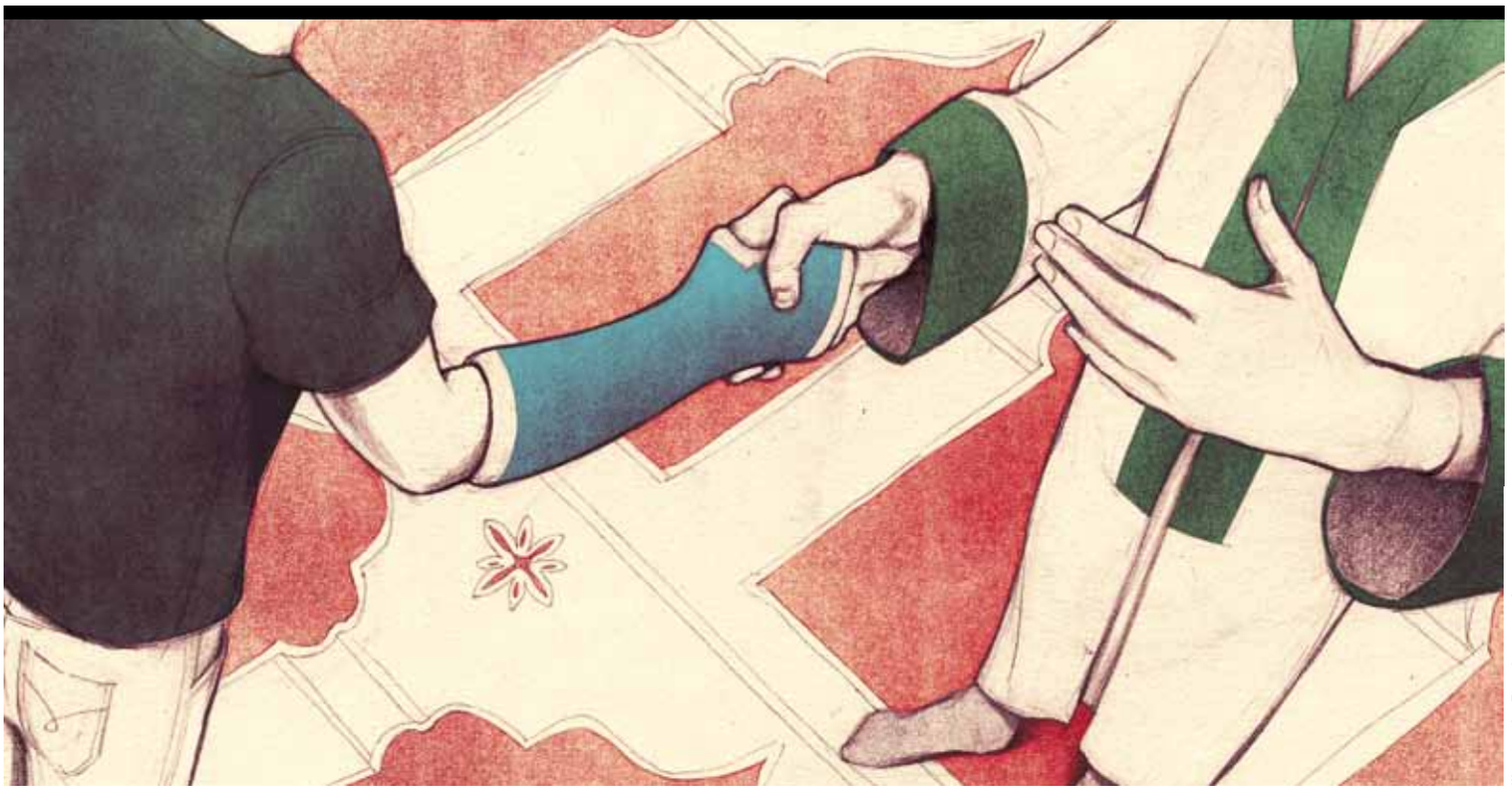

illustratie Denise van Leeuwen

In deze serie beschrijft Alie Boudount het studiejaar 2002-2003, een periode waarin hijzelf en Nederland op drift waren.

Het jaar van Alie Boudount

Deel 1 Waarin ik besluit om mijn verhaal te vertellen.

Het is belangrijk dat ik mij aan u voorstel. Voor u, maar vooral voor mezelf. Deze kant van mijn persoon is mij nog onbekend. Het is de eerste keer in mijn leven dat ik schrijf. Echt schrijf. En deze geschiedenis moet ik opschrijven, vertellen, delen zodat de troebel oplost.
Mijn naam is Alie Boudount. 1984 is mijn geboortejaar. In het Noord-Marokkaanse stadje Kassita ben ik op de wereld gekomen. Op mijn vierde jaar verhuisde, op mijn zusje na, het gezin naar Nederland. Mijn vader woonde er al. Hij liet Helalia achter bij zijn ouders. Ze was drie. Het was een compromis. Opa Mimoun en Oma Fadhma wilden ons alleen laten gaan, als Helalia bij hen bleef. Ik heb weinig herinneringen aan de tijd in Kassita. Mijn broer Allal en zus Rachida wel. Ze zijn er naar school geweest en hebben water gehaald op opa's zwarte ezel.
Het afgelopen jaar werd ik iedere dag wakker met het besef dat het leven eindig is. Iedere morgen weer de dood. Op een morgen fietste ik naar mijn werk. Ik had de slaap uit mijn ogen gewassen, maar de gedachte waar ik al maanden mee wakker werd, had het hoofd nog niet verlaten en nam mijn volledige denken in beslag.
Ik zag de auto niet.
Ik werd door een ambulance naar het ziekenhuis gebracht en had geluk dat de automobilist niet harder reed. Ik verliet het ziekenhuis met mijn linkerarm in het gips.
Zo kon het niet langer. Er moest iets gebeuren. Sinds vader bij ons was weggegaan, had ik geen bezoek aan de moskee gebracht. Op de vloer lag een ander tapijt, een met bogenmotief, dat aan een klassieke Marokkaanse deur deed denken. De imam bij wie ik in Schalkwijk een aantal jaar weekendschool had gevolgd, was de enige die mij kon helpen.
De imam onderwees ons Arabisch en de Koran. Op zondag sloot hij de les af met een verhaal. Het waren geen religieuze verhalen maar mythen. Alle leerlingen keken uit naar dat moment. In het verhaal van de ezeleetster, dat vaak terugkwam maar iedere keer in een andere vorm, zat een man die de waarzeggerskunst bedreef. Ik heb altijd geloofd dat de imam die voorspeller was.
Hij was niet verbaasd om mij na al die jaren terug te zien. Hij begroette mij met de woorden: 'Gods huis staat voor iedereen, wanneer dan ook open.' Ik vertelde hem hoe ik iedere dag ontwaakte en over het ongeluk.
'Je zit ergens mee,' zei de imam. 'Zolang je daar niet mee verzoent, zul je geen rust vinden.'
'Maar het gaat goed met me. Ik heb een huis, werk en geen schulden.'
De man lachte en schudde tegelijkertijd het hoofd. Hij zuchtte. 'Alie, je vraagt mij om raad.'
'Maar wat moet ik doen?'
'Op bedevaart naar Mekka, als je tenminste klaar bent voor de heilige reis, anders volstaat een sobere tijd in je vaderland. Maak daar wandelingen en overpeins.'
Ik voelde weinig voor een pelgrimage, maar de imam had gelijk, ik had een probleem. Een ander soort tocht moest ondernomen worden, een reis op papier naar de herinneringen van dat jaar.

Alie Boudount (Marokko, 1984) woont sinds zijn vierde in Nederland. Hij studeerde aan de HvA en de UvA. Hij is vrijgezel, woont in Amstelveen en werkt in Amsterdam als parkeerwachter.

prikbord HvA

ideëen voor deze rubriek: redactie@folia.nl

DT Zonnebotenparade

Een aantal HvA-studenten van de CleanTech-opleiding doet zondag 15 september mee aan de allereerste zonnebotenparade in de Amsterdamse grachten. De HvA organiseert deze duurzame parade samen met de gemeente Amsterdam en Stichting Groene Grachten naar aanleiding van het vierhonderdjarig bestaan van de Amsterdamse grachtengordel. In totaal doen er tien studententeams mee aan de parade. De route die de boten zullen afleggen loopt over de Keizersgracht tot aan de Brouwersgracht en terug.

DEM Willem Baumfalk

Domeinvoorzitter Maatschappij & Recht (DMR) Willem Baumfalk wordt vanaf 1 oktober tevens voorzitter van het Domein Economie & Management (DEM). Baumfalk vervangt Ineke van der Linden, die in juni aftrad als voorzitter van DEM, totdat er een geschikte opvolger voor haar is gevonden. Het is de bedoeling dat Baumfalk een groot aantal verbeteringen gaat aanbrengen binnen DEM. Zijn werk als voorzitter van DMR komt hierdoor op een lager pitje te staan.

HvA Finale Research Battle

Op donderdag 3 oktober strijden zeven finalisten tegen elkaar tijdens de finale van de HvA Research Battle. De deelnemers, die van verschillende domeinen komen, zullen dan kort hun onderzoek presenteren. Onder de finalisten bevinden zich zowel docenten als studenten. Voor elke categorie is er een eigen prijs; het beste studentonderzoek krijgt 1500 euro, de prijs voor docenten is 3500 euro. De winnaars mogen zelf weten waar ze dat geld aan uitgeven. De finale van de Research Battle vindt plaats van 16.00 tot 19.00 uur in het Kohnstammhuis.

DBSV Gewichtsmanagement

Is Chocomel echt een goed hersteldrankje voor sporters? Het antwoord op deze vraag wordt gegeven op woensdag 2 oktober tijdens het UvA-HvA symposium over gewichtsmanagement bij topsporters. Lector Topsport & Onderwijs Cees Vervoorn zit het symposium voor en gaat met een aantal deskundigen in gesprek. De bijeenkomst vindt plaats in het gebouw van het Domein Bewegen, Sport & Voeding (DBSV) op de Dr. Meurerlaan 8 en duurt van 13.30-17.00 uur. De toegang is gratis. Inschrijven kan op de website van HvA-kenniscentrum KiK.

HvA Social media-café

Voor HvA-medewerkers die willen beginnen met Facebook of Twitter vindt op donderdag 26 september de tweede editie van het social media-café plaats. Het thema is deze keer: 'Beginnen met sociale media vanuit een opleiding of een domein?' Hierbij worden thema's als toestemming van het management, het oprichten van een twitteraccount en het aanvragen van een logo behandeld. Het social media-café vindt deze keer plaats in het museumcafé op de Oude Turfmarkt 129 en duurt van 9.30 tot 11.00 uur.

DOO Academie van de Stad

Stichting Academie van de Stad is verhuisd naar het Kohnstammhuis. De stichting, die samen met de gemeente, woningcorporaties, universiteiten en hogescholen werkt aan de ontwikkeling en leefbaarheid van de stad, zat tot voor kort nog in het Theo Thijssenhuis. Deze zomer verhuisde de stichting naar de nieuwe locatie: KSH 00.A26. Hier bevindt zich ook het bureau van SalsA, het coachingsproject van DOO waarbij middelbare scholieren een student van dit domein als coach krijgen aangewezen.

DMR Introductiebijeenkomst

Op donderdag 31 oktober organiseert het Domein Maatschappij & Recht een introductiebijeenkomst voor nieuwe medewerkers. Medewerkers die vanaf januari 2013 in dienst zijn kunnen hier informatie krijgen over de organisatie en de visie van het domein. Na afloop kunnen nieuwe collega's elkaar tijdens de borrel ontmoeten. Medewerkers worden binnenkort per e-mail voor de bijeenkomst uitgenodigd.

DMCI HOT 100-dagen

Het talentenprogramma HOT 100, waarbij alumni van verschillende media-en kunstopleidingen tegen elkaar strijden, wordt dit jaar georganiseerd tijdens het TodaysArt Festival. Op 27 en 28 september zullen veelbelovende studenten, die door hun opleiding zijn afgevaardigd, op een creatieve manier een oplossing voor verschillende vraagstukken bedenken. Het evenement vindt plaats in het voormalige kantoor van de ministeries van Binnenlandse Zaken en Justitie. Hoe laat het programma begint, is nog niet bekend.

prikbord UvA

ideëen voor deze rubriek: redactie@folia.nl

FMG Meindert Fennema

Emeritus hoogleraar politicologie Meindert Fennema heeft zijn eerste roman uitgebracht. In *Het slachthuis* is een belangrijke rol weggelegd voor het Indonesische zangduo Riem en Ruud de Wolff alias The Blue Diamonds, bekend van hun wereldwijde hit 'Ramona'. De roman is deels gebaseerd op de autobiografische ervaringen van Fennema, die als kind speelde in en om het slachthuis van Zeist. Maar de auteur had behoefte aan 'een contrapunt', waardoor ook geheelonthouders en het kolonialisme een rol kregen. De roman is verschenen bij Prometheus.

FMG Leonhard-Woltjer

De Leonhard-Woltjer Stichting ter bevordering van onderzoek naar de Arabische cultuur roept kandidaten op zich te melden voor de Leonhard-Woltjer Scriptieprijs (1500 euro) voor de beste masterscriptie over dit onderwerp. De inzendingen kunnen verschillende wetenschappelijke invalshoeken hebben, maar moeten gaan over de Palestijnen in het Midden-Oosten en daarbuiten. De scripties moeten zijn goedgekeurd in het studiejaar 2012-2013 aan een Nederlandstalige universiteit. Deadline inzending: 1 oktober. Info: John Nawas: john.nawas@arts.kuleuven.be.

IM Ton van Klinken

Op 16 augustus overleed chauffeur Ton van Klinken (65). Tijdens zijn werkzame leven reed hij vier verschillende CvB-leden van hot naar her, in binnen- en buitenland. Van Klinken (1947-2013) was sinds eind jaren negentig de chauffeur van vier CvB-voorzitters: Jankarel Gevers, Sijbolt Noorda, Karel van der Toorn en (interim-voorzitter) Paul Doop. Van Klinken was volgens universiteitssecretaris Mieke Zaanen 'een begrip' in het Maagdenhuis. 'Altijd *in control* en altijd met een oplossing. We hebben een bijzondere collega en een bijzonder mens verloren.'

Wetenschap ERC

Neuropsycholoog en FMG-decaan Edward de Haan, scheikundige Joost Reek, wiskundige Lex Schrijver, celbioloog Hergen Spits en oncogeneticus Rogier Versteeg ontvangen de prestigieuze ERC Advanced Grant van de Europese Research Council (ERC). De subsidie wordt toegekend aan excellente onderzoekers voor grensverleggend onderzoek en bedraagt per project 2,5 miljoen euro. De ERC Advanced Grant wordt toegekend aan excellente onderzoekers voor grensverleggend onderzoek. Naast de onderzoeksideeën wordt hierbij ook het *track record* van de onderzoekers beoordeeld.

Cedla Onderzoeksbeurs

Het centrum voor studie en documentatie Latijns-Amerika (Cedla) roept kandidaten op zich te melden als ze in aanmerking willen komen voor de Prins Bernhardbeurs 2013, een onderzoeksbeurs van vijfduizend euro voor onderzoekers uit Nederland, Spanje, Portugal of Latijns-Amerika. Er zijn twee beurzen, waarvan in ieder geval één op het gebied van duurzaamheid, voor onderzoek waarin de economische, politieke en culturele relaties tussen Nederland/Europa en Zuid-Amerika centraal staan. Aanmelden voor 15 september via secretariat@cedla.nl. Info: www.cedla.uva.nl.

BC Joop Witteveen

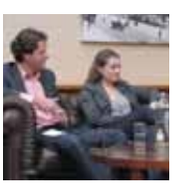
De afdeling Bijzondere Collecties roept auteurs op om publicaties in te zenden voor de Joop Witteveenprijs 2013, de prijs voor de beste cultuurhistorische publicatie op het gebied van de eetcultuur in de Lage Landen. Kandidaten moeten gedegen onderzoek hebben verricht met als invalshoek 'voeding in Nederland en België'. Dit onderzoek moet zijn gepubliceerd als boek of als artikel tussen 1 januari 2012 en 31 juli 2013. Info en/of het insturen van artikelen voor 15 september o.v.v. 'Joop Witteveenprijs 2013' naar Joke Mammen via j.j.mammen@uva.nl.

Communicatie Uitdienstbode

Er is weer eens een nieuw UvA-blad: de *Uitdienstbode*, een periodiek voor gepensioneerde UvA-medewerkers die contact met elkaar en met de UvA willen houden. Het (digitale) blad is een variant op de *Dienstbode*, dat tussen 2000 en 2006 het personeelsorgaan was op het Maagdenhuis. Bedenkers c.q. makers van de *Uitdienstbode* zijn Ruud Bleijerveld en Frans Willemsen van de Kring UvA-senioren. In de *Uitdienstbode* onder meer verslagen van excursies en de rubriek 'Petite histoire' over 'kleine voorvallen uit de geschiedenis van de UvA'. Zie www.alumni.uva.nl.

FEB Debat

Een nieuw academisch jaar betekent ook de aftrap van een nieuwe serie debatten op de chesterfield, georganiseerd in de centrale hal van de economische faculteit door de studenten van Sefa. De debatserie 'Room for Discussion' opent het academisch jaar met niemand minder dan de CEO van Philips, Frans van Houten. Het interview en debat vindt plaats op donderdag 5 september om 12.30 uur. Wie is de mens achter de CEO? Wat is zijn visie op leidinggeven? Waarom koos Van Houten ervoor terug te keren naar Philips? Meer informatie op www.roomfordiscussion.com.

wasdom

De zaal laten huilen

Philip Delmaar

Leeftijd 42 (geboren op 14 april 1971)
Beroep Scenarioschrijver, onder meer van de film *Daglicht* en het nieuwe seizoen van *Penoza*
Studie Taalpsychologie (UvA)
Afgestudeerd 1995
Docent 'Annette de Groot, hoogleraar experimentele taalpsychologie. Zij was mijn begeleider bij mijn afstuderen en ik vond haar vakgebied waanzinnig interessant.'
Locatie 'Het grootste gedeelte van mijn studie volgde ik op het Roeterseiland, maar ik heb niet veel goede herinnering aan dat gebouw. Het was er donker en grauw en er konden geen ramen open.'
Café ''s Middags kwam ik vaak in Kriterion en 's nacht ging ik naar Korsakoff aan de Lijnbaansgracht, waar ik Herman Brood nog heb zien optreden.'
Afknapper 'Tijdens mijn afstudeeronderzoek heb ik twee jaar lang in een donkere kelder op Roeterseiland gezeten, naast een parkeergarage waar alle walmen van naar binnen kwamen. Het was er zo verschrikkelijk dat ik er ooit nog eens een horrorfilm over ga maken.'

Hij studeerde taalpsychologie en werd scenarioschrijver:

Philip Delmaar. tekst Dirk Wolthekker / foto Bob Bronshoff

'Ik wilde ooit popzanger worden, maar ik kan helemaal niet zingen. Ook wilde ik acteur worden, maar dan moet je echt je ziel en zaligheid kunnen geven en bij mij blijft er als ik acteer altijd een stemmetje in mijn achterhoofd zeggen: "Wat ben je raar aan het doen." Dat maakt me ongeschikt. Omdat ik echt niet wist wat ik moest gaan studeren, maar op zich wel geïnteresseerd was in de psyche en interactie van mensen, koos ik voor psychologie. De eerste jaren van mijn studie waren best hectisch. Op kamers gaan, relaties die aan en uit gingen, vrienden die flipten of waarmee het juist heel goed ging; er gebeurde veel en de jaren vlogen voorbij. Hoewel ik het klassieke studentenleven indook en veel uitging, had ik wel de discipline om ondertussen nog te studeren.

In mijn derde jaar kreeg ik taalpsychologie, een gebied waarbij je technisch kijkt naar wat er bij taalgebruik gebeurt in het brein en welke delen van de hersenen reageren. Taalpsychologie onderzoekt niet alleen hoe taal opgeslagen wordt, maar ook hoe associaties al dan niet bewust aan woorden blijven kleven. Dat vind ik het mooie van taal: veel woorden dragen associaties bij zich waar je je misschien niet altijd bewust van bent. Voor mijn afstudeeronderzoek keek ik onder andere naar woorden die ook een betekenis hebben in een andere taal: zoals room in het Nederlands en Engels twee verschillende dingen betekent. Die andere betekenis levert bij het zien van zo'n woord een minuscule vertraging in je hersenen op.

Als scenarioschrijver ben ik nu weer met taal bezig, maar tijdens mijn studie had ik daar nog geen idee van. Ik bekeek taal toen puur wetenschappelijk. Voor mijn afstudeeronderzoek moest ik zeshonderd studenten zo ver krijgen om mee te doen aan mijn onderzoek en zat ik twee jaar lang in een donkere kelder op Roeterseiland. Soms daalde er eens een student af, maar het grootste gedeelte zat ik er alleen in mijn eigen wereldje. Als wetenschapper moet je ontzettend veel zitvlees en geduld hebben en je moet kunnen leven met het feit dat jij maar een heel klein schakeltje in een groter geheel bent. Ik wilde er na mijn afstuderen niet verder in gaan, maar het grappige is dat scenario schrijven best wel lijkt op onderzoek doen. Je zit ook twee of drie jaar alleen in een hok te schrijven en pas daarna komt het tot een film of televisieserie. Het verschil is dat je bij een scenario meteen resultaat boekt. Bij een goed gelukte scène kun je een hele bioscoopzaal tot tranen bewegen, dat zal met een wetenschappelijk onderzoek niet zo snel lukken.

Nadat ik was afgestudeerd heb ik ongeveer zeven jaar in een computerwinkel gewerkt, deels omdat ik het er naar mijn zin had en deels omdat ik niet wist wat ik anders moest doen. In die jaren bedacht ik dat ik wilde schrijven en op mijn tweeëndertigste ben ik nog een opleiding in scenario schrijven gaan volgen. Daarvoor had ik weleens geprobeerd om proza te schrijven, maar dat wilde nooit echt lukken. Pas toen ik via een cursus toneelschrijven in aanraking kwam met schrijven voor film voelde ik een klik. Voor film en televisie moet je visueel nadenken. Het draait niet alleen om de dialogen, maar ook om de momenten waarin niets gezegd wordt. Die combinatie vind ik super.'

stage

Marlous Roelofs (21)
Studie Media, informatie & communicatie
Stage Amsterdam FM
Verdiensten Geen
Beoordeling ✪✪✪✪✪

'Ik heb vorig jaar een minor radio gedaan. Dat vond ik zo interessant dat ik ook mijn afstudeerstage in die richting wilde doen. Amsterdam FM is een lokale radiozender met nieuws en programma's over de hoofdstad. Ik heb heel bewust voor een lokaal radiostation gekozen, omdat je daar vaak meer mag doen dan bij grote nationale zenders. Ik ben officieel assistent hoofdredactie. Maar eigenlijk doe ik van alles: op een dag heb ik wel vier verschillende taken. Zo regel ik vervanging als een redacteur ziek is, schrijf ik formats voor nieuwe radioprogramma's en doe ik bij sommige programma's de techniek. Het is de bedoeling dat ik binnenkort ook een programma ga presenteren. We hebben zo'n honderdtwintig medewerkers bij Amsterdam FM, die allemaal op vrijwillige basis werken. Dat maakt de sfeer heel prettig, niemand zit hier immers tegen zijn zin. Tegelijkertijd is dat ook een nadeel, met zo veel verschillende redacteuren is het moeilijk om continuïteit aan te brengen in de programma's. Ik krijg goede begeleiding van de twee hoofdredacteuren. Als ik iets wil leren, bijvoorbeeld het nieuws lezen, dan krijg ik daar gelijk hulp bij. Ik loop fulltime stage, vijf dagen van negen tot half zes. Elke dag ga ik er met veel plezier naartoe. Maar ik heb de zaterdag wel echt nodig om bij te slapen.' Hagar Jobse

toehoorders

Introductiecollege Scandinavistiek, door verschillende docenten, dinsdag 27 augustus, 13:00, PC Hoofthuis tekst en foto's Gijs van der Sanden

Fjällräven rugtassen: 1
Pippilangkousvlechten: 0
Overwegende kledingkleur: Ikea-blauw
Scrabblewoorden: hardboiled novel, intertekstualiteit, dystopie

'Dit zullen jullie tijdens colleges vaker meemaken,' zegt professor Henk van der Liet tegen de kersverse eerstejaarsstudenten Scandinavistiek, terwijl een collega zich over de PowerPointpresentatie ontfermt. 'De technologie is er, de docenten zijn er, maar de samenwerking tussen die twee, die verloopt soms wat… moeizaam.' Toch, na een paar diepe zuchten en gefrustreerde muisklikken kan het introductiecollege beginnen.
Van der Liet vangt aan met een schets van de opleiding. Dat Scandinavistiek een kleine studie is, maar in studentenaantallen nog altijd groter dan Duits en Frans. Van een minderwaardigheidscomplex is volgens de hoogleraar geen sprake. 'Bij ons zit je tenminste niet met zijn honderden in een auditorium.' En daardoor is er veel persoonlijke aandacht. Dat is goed voor de student, maar: *'Be aware*, als je brak in college zit, dan hebben we dat zo door.' Gelach uit de zaal. De eerstejaars laten zich vooralsnog niet ontmoedigen.
Nadat alle docenten zich hebben voorgesteld (velen dragen een Scandinavische naam) en wat praktische zaken zijn afgehandeld, is het tijd voor een kort introductiecollege Zweedse letterkunde. Universitair docent Astrid Surmatz vertelt over het schrijversechtpaar Sjöwall en Wahlööd, dat in de zestiger en zeventiger jaren van de vorige eeuw een reeks maatschappijkritische misdaadromans publiceerde. Er klinkt wat gegrinnik als het woord 'klischees' op het scherm verschijnt – had moeten zijn: clichés – maar zodra de docente stelt dat dit duo de weg plaveide voor thrillers als *The Killing*, wordt er weer aandachtig geluisterd.
Het laatste onderdeel, een korte blackboard-tutorial, wordt gestaakt. Iets met de Powerpoint. Maar de eerstejaars studenten Scandinavistiek zijn de kwaadsten niet. Ze geven hun nieuwe docenten een hartelijk applaus.

Kyra Kleinstapel
(21, Zweeds)

'Ik kreeg heel veel zin om aan mijn studie te beginnen door dit college. Het enthousiasme van de docenten werkt aanstekelijk. Leuk om te zien hoe ze onderling grapjes maakten. Het college over Sjöwall en Wahlööd vond ik interessant, maar het ging allemaal wat snel. Dat snap ik wel: het was slechts een introductie. Een toegewijde club mensen, die indruk kreeg ik van de docenten.'

Esra van Schaik
(19, Zweeds en media & cultuur)

'Ik besloot Zweeds naast media & cultuur te doen, omdat ik het een mooie taal vind en er veel films en series in Zweden worden gemaakt; een goede combinatie. Het viel me op hoe amicaal de docenten met elkaar en de studenten omgaan; heel anders dan bij mijn andere studie, die veel massaler is. Bij het college werden niet alle begrippen uitgelegd, maar toch heb ik met interesse geluisterd.'

Mark Kramer
(19, Zweeds)

'Dit was mijn allereerste college op de universiteit. Het viel me ontzettend mee. Ik had verwacht dat het er veel strenger aan toe zou gaan hier, maar de sfeer was losjes en informeel. Er werden veel grapjes gemaakt. Het college over Sjöwall en Wahlööd vond ik superleuk, al ging het wat snel. Het tempo ligt hoog, dat had ik al gauw door. Ik denk dat even wegdromen tijdens de les er niet meer in zit.'

cover
Daniël Bosschieter

colofon

Weekblad voor de HvA en UvA *Folia Magazine* is in 2011 voortgekomen uit *Folia* (1948) en *Havana* (1996).
Redactieadres Prins Hendrikkade 189b, 1011 TD Amsterdam, telefoon 020-5253981, e-mail: redactie@folia.nl
Hoofdredacteur Jim Jansen
Chef redactie Mirna van Dijk
Art director Pascal Tieman
Redactie (print/web) Marieke Buijs, Adelaida de Cuba, Mike Hofman, Maartje Geels, Hagar Jobse, Wim de Jong, Gijs van der Sanden, Dirk Wolthekker
Aan dit nummer werkten mee Hadjar Benmiloud, Bram Belloni, Peter Boek, Alie Boudount, Daniël Bosschieter, Bob Bronshoff, Robbert Dijkgraaf, Fred van Diem, Julie de Graaf, Sandra Hazenberg, Marc Kolle, Denise van Leeuwen, Eva Rooijers, Danny Schwarz, Mats van Soolingen, Won Tuinema, Bas Uterwijk, Tjebbe Venema
Eindredactie Mirna van Dijk, Harmen van der Meulen
Correctie Cecile Elffers
Opmaak Pascal Tieman, Carl Zevenboom
Uitgever Stichting Folia Civitatis
Redactieraad Wouter Breebaart, Simon Dikker Hupkes, Ilse Duijn, Jurriaan Gorter, Jaap Kooijman, Ronald Ockhuysen (voorzitter), Jean Tillie, Sebas Veeke
Secretariaat Stephanie Gude (projectbegeleider)
Zakelijke leiding Paul van de Water
Drukker Roularta Printing, Roeselare België
Advertenties Bureau van Vliet, Zandvoort, 023-5714745, zandvoort@bureauvanvliet.nl
Voor advertenties binnen UvA en HvA: paul@folia.nl

Folia Magazine probeert altijd de rechthebbenden van fotomateriaal te contacteren. Bent u rechthebbende en hebben wij u niet kunnen bereiken? Mail dan naar redactie@folia.nl.

(advertentie)

CREA
cultureel studentencentrum

agenda september

all you can laugh

06
21:00

easylaughs - The first improvised comedy show of the season! Grab a beer and see how much you can laugh. **Reservations:** tickets@easylaughs.nl

de impact van BRICS

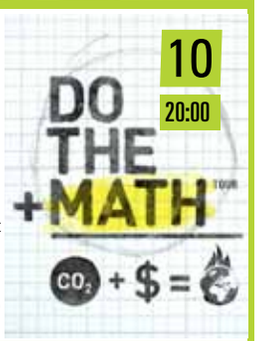
09
20:00

Wat is de impact van Brazilië, Rusland, India, China en Zuid-Afrika op de wereldpolitiek? **Sprekers**: Jan van der Putten, Hubert Smeets, Paul Brill. I.s.m. SIB

olie en ons bestaan

10
20:00

GreenDocs #6 - Hoe komen we los van fossiele brandstoffen zonder onze welvaart op te geven? **Film:** Do the Math. **Discussie:** Liset Meddens, Roger Cox. I.s.m. SFSA

cursussen

CREA organiseert jaarlijks zo'n 450 cursussen van digitale media tot beeldend en van theater tot fotografie. Kijk online voor het complete aanbod en schrijf je nu in voor een najaarscursus.

CREAmsterdam

CREAmsterdam

www.crea.uva.nl

de lezer

In de rubriek 'de lezer' blikt wekelijks iemand terug op het vorige nummer. Wil jij diegene een keer zijn? Meld je dan aan via redactie@folia.nl.

PAM TEULE (19), PEDAGOGISCHE WETENSCHAPPEN, UVA

'Ik heb het eerstejaarsnummer met plezier doorgebladerd en een aantal stukken gelezen. Het coverbeeld vind ik aantrekkelijk, maar ik vind de aankondiging van de inhoud op de omslag niet zo uit de verf komen. Op basis van de korte tekstjes begreep ik eigenlijk niet waar de verhalen over gaan en leken ze daardoor niet relevant voor mij, maar toen ik ze vervolgens las bleken veel wel aan te sluiten bij mijn interesses. Bijvoorbeeld de reportage over het dj-collectief. Ik hou van het uitgaansleven, dus dat heb ik met plezier gelezen. Ook de tips van cafés en clubs vond ik nuttig. Ik woon in Lelystad en kom al bijna ieder weekend in Amsterdam, maar er stonden toch tentjes bij die nieuw voor me zijn en waar ik wel een keer naar toe wil. Ook het verhaal van een jongen die een week moest leven van twintig euro vond ik erg leuk om te lezen. Geldnood is wel iets dat speelt bij eerstejaars en het stuk is komisch geschreven. Minder geslaagd vond ik het fictieve verhaal over een eerstejaars student. Ik begreep niet zo goed waar het heenging, na afloop dacht ik: wat moet ik hiermee? De opmaak van het blad vind ik passend. Niet uitgesproken vrolijk of schreeuwerig, maar wel mooi en met hier en daar een grapje erin verwerkt. Dat past ook bij de inhoud: het is informatief, maar luchtig genoeg om even bij de lunch door te lezen. Als ik *Folia Magazine* in de bakken zie liggen, zal ik hem weer lezen.' ▮▮▮ tekst en foto Marieke Buijs

deining

'Veel mensen blijven thuis wonen, maar naar mijn idee doe je dan beide dingen half. Ga het aan, maak er je leven van. Natuurlijk is het wat duurder, maar het is het wel waard.' **STUART VAN DEN BOS**, projectleider van de Intreeweek, raadt in *Het Parool* elke eerstejaarsstudent aan om vooral op kamers te gaan.

'In plaats van levend wordt de dode vriendin in Hemelvaart *alleen maar dooier. Platter vooral. Een groot verdriet wordt een banaal verteld verhaal.'* Recensent **MARJA PRUIS** maakt het nieuwe boek van schrijver en oud-UvA studente Judith Koelemeijer met de grond gelijk in *De Groene Amsterdammer*.

'Ieder kind het beste uit zichzelf laten halen. Dat is de kern van het onderwijs. Helaas slagen we daar in Nederland maar ten dele in.' Aldus staatssecretaris van Onderwijs **SANDER DEKKER** in een opiniestuk in *de Volkskrant*, waarin hij stelt dat er in het Nederlandse onderwijs te weinig aandacht is voor toptalenten.

'Om half elf begin ik aan een boek en dan wil ik het dolgraag uitlezen, en om half een heb ik het inderdaad uit.' Universiteitshoogleraar economie en bedrijfskunde **ALEXANDER RINNOOY KAN** leest minstens vier boeken per week, vertelt hij in *Trouw*.

'In Dublin is het helemaal misgegaan, de geldkraan ging dicht en het MIT trok zich al snel weer terug.' **WILLEM VAN WINDEN**, stadseconoom en HvA-lector Kenniseconomie, tempert al te hoge verwachtingen over de mogelijke komst van het Massachusetts Institute of Technology (MIT) naar Amsterdam.

Opvallende quotes uit de afgelopen week van (voormalig) HvA'ers en UvA'ers. Iets leuks gezien, mail het naar redactie@folia.nl.

N8 PRESENTEERT

MUSEUMNACHT AMSTERDAM

ONTDEK 50 MUSEA

Info & tickets vanaf 2 oktober via:
museumnachtamsterdam.nl

2 NOV 13